ஸ்ரீஜிநாய நம:

மேருமந்திர புராணம்

மூலமும் உரையும்

6. மன்னனுந் தேவியும் மைந்தனும் சுவர்க்கம் அடைந்த சருக்கம்

6 .
வ ிவே வேந்தனும் வேந்தன் தேவியும்
கா வக் மரரும் கோவை ய தினார்
ம ிந்த நில திடை வந் நா வரும்
உ ன உரை ன்கே உரக ராசனே.

தி யா தேவன் தரணேந்திரனை நோக்கிக் வான்: தரணேந்திரனே வ ி தரும் வேலினையுடைய சிம்மசேன மன்னனும் அவன் தேவியும் அரச மாரர்க ருவரும் த தம் த திக க்கே மு ை யாக வி லக வா வை தினர். ம ம் அவர்க நா வரும் ம்ம லகி தோன் ி அடைந்தனவ ை க் கின்ே ன் கே ாயாக.

6 .
ாகர ிர னாம் ாவை யாயுகம்
சாகர தினை நா ன
நாகரி ிரி வனா ந கி ா ம்
ாகர ிரை யு ாரி சாதமே.

முன்பு ராமத தையாக ருந் ே ா ாகர ர னாக உ தேவன தினா கட கால யு மு ய ன்னும் திணைந் நா கே உ ன் நிலையி வன் அமரர்க ிடமிருந் ிரிய ே ாகின் ான் ன் த கடையா மாக ாரிசாத க க விரு ச க ானவை ந க தாட கின.

6 .
க கம் சலி க ட தேவரும்
ம வர் சிந்தையு ந கி வா னார்
க க தாடைய ம் க ட மாலையும்
ா ிந் தணிக ம் மாசு ே ார் தவே.

அ வா க க தருக்க ந வதைக் க ட தேவர்க ம் ம தேவ மாதர்க ம் மனம் கல கி சோர்ந்தனர். ாகர ர ன் அணிந்திருந்த க க மலர்மாலைக வாட தாட கின. க தி அணிந்திருந்த மணி மாலைக ம் ாலிவி ந் மாசு ந் ம கி ே ாவதைக் க தேவன் மிக ம் வா டமு ான்.

6 .
மதி யா ி தினை நாடோ மா ந்திடா
விதி யா ி மாசு வ யு மா ே ா
முதிர்மதி யனை யா ி மூர் தி மாசு க்
கதிர்க ன் ி வ க வா னான்.

ிமிக்க மு மதியான தினைந் தின க ி நா தோ ம் முை யாக தே ந் மு ம் ியி த ோ ாலி அவன தேகம் மாசு ி அ ிவதைக் க மிக ம் வா டமு ான்.

6 .
தேவனா அம ியை ச ிந்த நா முத
விலா வகையவன் உ ன் மோர்
தாவமா திர வந் த வ தாக் மாம்
மூவைநா கவையின் மு ந்த ன் மே.

அவன் அமர ி வியை திய முத வரை அதாவ தினா கட காலம் வரையி திய ை வ ன் ம லாம் ன் திர கா த யாக மா ி தன்னை சு வ ோன் ன் தை தினான்.

வே

66. கர மாகி தோன் ி யரு ம் உயிர்க ன்
கர மாகி நின் வ டம் ி த லா ா
நாகருக் கிை வ ராகி வி ணினை ந ணி வ வார்
சோகமும் யரும் நம்மா சா லலாம் ய தான்ே ா.

ிி ாகிய ன் ியாக ி ந் வ ன் தை அனு வி தா ம் அ ம் தன மரண தி ரி ம் வருந் ம். அ யிருக்க க உலக தேவர்க க் தலைவராகி ன் மு ோர் க் ம் கால அவர்க மனம் வருந்தி ம் ன் தைக் த ம் மோ

6 . கா னரி கவர டக கம் ோல வா
வானவன் ருந்த ோ தின் வந் சா மான தேவர்
தேனிவர் அல க லா தேவர்தம் உலகி சின்னா
வானவ ிருந் ின்னை வ தர மர ி தன் ார்.

அந்த வானவன் கா த யா வ ை க்க டக க மரம் ோல வா க்கிடந் கால அ ம சாதாரண தேவர்க அவனை நரு கி முர ம் மாலையணிந்த தேவனே வி லகி தேவர்க ாக தோன் வோர் சில நா க ன் வா வா ந் ி த க யு மு ந் மை ந் ோத தாடர்ந் வருகின் மர ா ம் ன் ினர்.

6 . கண கணந் தோ ம் வே ாம் உடம் ினைக் க ின்னும்
மணந் டன் ிரிந்த வ க் கிர வார் மதியி லாதார்
புணர்ந்தவை ிரியும் ோ ம் புதிய வந்தடையும் ோ ம்
உணர்ந் கவலை காத உ புகா ரு மிக்கார்.

மே ம் வாரு கணமும் மா ம் ய ினை உடைய டம் ின தன்மையை உணர்ந்த ி ம் நம்முடன் சேர்ந் ிரிந் ோகின் அவைக க்காக வருந் கின் வர்க அ ிவிலர் வர். உடன் சேர்ந்தவை ிரியும் கால ம் புதியன வந் சேரும் ோ ம் அவ ின் ய ை உணர்ந் அத காக ந ல ிவா ர் வருந் வதோ மகி வதோ லை ன் னர்.

6 . அ ம் ாரு ின் மூன் ி தியா லிர மா ம்
ந்தத கிர கி னா ம் யா தான் ம் ின்னை ய தா
ி ந் ி ரிய ன் ம் ிணிக் ந வினையை யாக் ம்
அ ம்புணர்ந் ை வன் ாதம் சி ினோ டடைக வன் ார்.

அ ம் ாரு ன் ம் ன்னும் மூன் உ தி ாரு க ி முதலி உ அ தின் யனா ாரு ன் ம் ர ம் வந்தடையும். நம்மை ந கி ோன வான் ம் வ ர கி வே னா ம் திரும் ிவர மா டா. அத காக நாம் ரி ம் வருந்தி உயிர்ந தா ம் ம ம் ி ந் ருந் ன் மே வா ம். னவே ந வினையாகிய பு ணிய தை அ ிக் ம் அ தினை ி ை வன திருவ கை சி புடன் வ ி வாயாக ன் அ ி தினார்க .

. ன் வ ருரை த மா தரியு ம நரு
சன் ோல தி ணன் ிவைவன சி ோ டான் ி
நின் நா ல மின்னி ன கினான் நில தை சேர்ந்தான்
அன்ை ய நிதான தாலே அரிவையா உரகர் கோவே.

ம தேவர்க ா ரைக்க ட ந ரைக ா நரு ி உருகிய
ம கான நரினா உ தி ோ ா கர தேவன மனம் ரு நிலை
அருக ருமான அர் சனையி அதே சிந்தனையுடன் சிய நா க க ிய
மின்னலை ோ அ லக வா வை ந மு ி வியின் நிதான தா ா ணாகி
ம லகி வந் தோன் ினான்.

. காவலன் ோல த சாகரம் நின்
நாவலந் த தன்னு ரத ந வ ணோ கி
சேவலன் ன தி சே சி கினை விரி தவை
மேவ வ தாக் ம் வில க வே த ட மு டே.

கணக்க கட க ம் த க ம் தன்னை ந்திருக்க மன்னர்
மன்னனை ோ ந வி நின் ஜம் தவிலே அதன் மைய தி ரு
அன்ன தை ோ வட தன் திக ாகிய சி கை விரி ஜம் தவின் அ வி
ந மே ல வ ோ வ ியம் ருமலையான வி கி .

. ியை ச ிந் க டம் ை யும் அ
வே மா நிரைக வி ணோர் வேந்தர் வி சையர்க
வா ிய க கை சிந் வந்த யடைந்த ன் ம்
ா ியம் தடக்கை வேந்தன் ரதன்ே ான் ில க நின்ே .

மிக ரிய லவண சமு திர தா ட க ட கை யும்
தன்ன தி மிக ரிய யானைக் ட க டன் அமரர்க அரசர்க
வி சையர்க நிை ந்திருக்க க கை சிந் ன்னும் ர மாநதிக தன்னை சேர்ந்
ச ம் ந்த விஜயார் தம் ன்னும் ருமலையான ந ட கைகை யுடைய
ரத சக்கரவர் தி ோ புக டன் வி வதா ம்.

. அன் ம் ரு தைந் ம் புகையகன் உயர்ந் ந ம்
ன் ம் ன் மாய யிர ததிக மோ
ம் ம் தை மே சன் ி கிரு மரு ம் புக்
வி சைய ருலக மாகி வ ந்த வ ின்.

அ ருமலையான வடக் த கி ம் யோசனை அகன் ம்
ரு தைந் யோசனை உயர்ந் ம் அதன் ந மான த கி ன் தினாயிர தி ம்
அதிகம் யோசனையும் அதன் வடபு ந ம் தாயிரம் யோசனைக் ம் அதிகமாக ம்
ந உயர தி யோசனை அ ம் அகல தி வட தன்பு க ி
யோசனை அகலமாக ம் அமைந் வட தன் தியி ரு ிரிவாக உ வி சையர்
உலகம்.

. நின் மு ம் தே ி ந ியினா சே யாகி
சன் ன சக்க வாலர் வியோகர புர க ா ம்
அன் ியக் ன் ி ம் ந் யர் ி யாமே
ன் ிநின் ிரும் டம் ம டம்ே ா லான் தாமே.

சிய மு யோசனை அகல தி யோசனை உயர தி
வட தன் க்க க ி யோசனை அகல தி உ தர சேணி த சிண சேணி
ன்னும் யருடையதாகி அ கே சக்கரவா ர் ன்னும் வியந்திர தேவர்க வா ம்
நகர க அமைந்திருக் ம். அ சிய யோசனை அகலம் ந் யோசனை

உயரமும் மேடைபோல ருக் ம். அதி சிகரமான மன்னர்க ின் மணிமு போ ன் விதமாக உ .

. மைய தின் ருமரு ம் நில க போ ல ம் வ ி
சிமைய தின் ருமரு ம் சன் வி சையர்க சே
சமைய நான்க தாவ தாக் மே ி ி தன்னின்
நமை யா ர் வி சையா வி சையர் நாகர் கோவே.

தரணேந்திரனே மவான் ருமலையின் ரு க்க க ி ம் ரந் கிடக்கின் ரத மவத நா கை போ வ ி மலையாகிய விஜயார் த மலையின் ர க்க க ி ம் கால தின் நான்காம் ிரிவின் ய ினை போ தா டையதாக வி சையர்க க வி வி தை போன் வ ி மனிதர்கை போ சி ந் வி வர்.

6\. மு ம் வி ி ிவ ம் மி லை
வ விலா வருட பு வகோ யினி க மே
மு ம் யி ர தா நான் நி ம்
மு வி கோடா கோ மூ வா முன்னர்.

காலமா ா னா அவர்தம் உயரம் ை ந்த மு மாக ம் ிய வி ல வாக ம் ருக் ம். அவர்தம் யு ை ந்த க ிய ர்வகோ வருடம். மு உயரம் நான்காயிரம் ட ம் ந் வி ல ம் உயரம் தி ன கோடா கோ கட காலம ம் நிலையாக ருக் ம்.

. நாக தை ந் நாக நாக தை போல நி ம்
நாக தை வி கி நாகம் நாக தை ந்த வா
நாக தை யடைந்த நாகர் நாக தை யன் ம் ந ணார்
நாக க் கிை வ ன் ான் நாக க் கிை வன் தானே.

நாகலோக க் தலைவனே ந்த வ ியம் ருமலையின் லா க்க க ி ம் மேகக் ட தை போ யானைக் ட க நிை ந்திருக் ம் புன்னாக மர க வி ணை மை மலை மு ம் அடர்ந்திருக் ம். அந்த ட தை அடைந்த தேவர்க ம் ம ம் தம நா திரும் விை ய மா டார்க . அ தகைய சி ினை உடைய வி சைய நா ன தி யா தேவன் ினான்.

. ம விலா ி கி ா ந்த மரகதக் கதிரை மான்க
அ கனக் க ி க்கான ந ரன ச வபோ ம்
வ ிமலர் தைந்த நல மணி தல தக தை சன்
வர் வை வ டம் ன் கோ வை யி னாரே.

மே ம் வான்: அந்த நா மாசும வ ி தரையி டர்ந்த மரக மணிக்கதிர்கை சுமையான அருகம்பு ன நினை மான்க க ிக்க மு கானலை ந ரன ணி மாந்தவர்கை போ மா ம். மலர்க ா அல கரிக்க ட நலமணிக ா ன தரையை அ கிய வை ய க அணிந்த மக ிர் மலர்ந்த தடாகம் ன மய கி அதி க மு வார்க .

வே

. வே மும்மத மும்வினை தே ம்
வாை ன்கனியும் சுவை யும்அ ா
வ ம் வ ரு வி திர வ ிதன்
ம் ி மு வ தாக் மே.

அ அந்த மலையிலிருந் ோ ம் கா க் கா ருக் ம் அருவியி யானைக ின் மலை தேனும் வாை க்கனிக ம் லா சுை க ம் கலந் வ ம் அருவியின் லியான உலக தை ந் ரு கட லிக் நிகராக மு ம்.

. வருடை ாய ந்த மணி க
கதிர்க ா ி வானை ச ிந்தன
மரி ய மாநிதி யா ம் மலைமிசை
ரு ந வி தன் ோன் வே

மே ம் ான்னும் மணியும் நிை ந்த ந்த மலைம வருடை மான்க ிக் தி தலா அவ ின் ம்புக ின் தாக் தலா ா யாகிய சுோ கி ம் ிய மாணிக்க க ிக்கதிர்க ோ ம் ி வி ணை நிை தன. க்கா சி ச தர்ம க க விமானமாகிய ரு விமானம் மாணிக்க வி கை ன் தா வதை ோ வி ம்.

. மலைக்க வ சியம் காம் ன ன் சாலார்
அல த கம் ச ிந் த சிலம் ார
தல த ந்த சந் தாமரை ோ ோ
நில த கம் ாருந் திக்கி டந்தவே.

அந்த மலையி வ சிக் கா ோன் அ கிய னிய சா கை உடைய க ின் சிலம் ணிந்த சம் சு ம்பு ச ட ாத க தி த அடையா க ானவை அவர்க நடந் சன் ட க லாம் சந்தாமரை மலர்க க்கிடந்த ோ தோன் ினை.

. ை ம் ான் நன் வ ம் கம்மணி
ன் தின் ி யும்கலந் லா
வம்பு கா கிடந்தவை மா வரை
உம் ர் கோன்வி வ தாக் மே.

மே ம் ருமைமிக்க அ ருமலை மு வ ம் ான்னும் வ மும் கமும் ன் மணிக ம் கலந் ிவசிக்கிடந்த தோ ம் வி லகவேந்தன வி லான வந் உ கிக்கிட ோ கா சிய ி த .

. ிசு ா உயர் தானிடம் ோன் ி
வ ியுலா மலர் ந்தரம் ம லணை
ச ியும் வி சையர் சேயிை யா ரா ம்
ை வி லாக் ரு வ தவ ரா ரே.

நரி மோ ம் சு ாமனின உருவ தை தன கா யி அடையா மாக மன்மதன் வா ம் டம் ோ மணம் வசும் ந்தலின் க மன்மையான மலர் க்கைக ி மணியணிகை ோன் ிருக் ம் மாதர்க டன் வா ந்த வி சையர் ை வ ோக மி மாந்தர்க க் சமமானவர்க .

. கின்ன ரமி னம் ச த கதமா ந்
ன்ன ரம் ின் ந்த வ ா வ ி
மின்னின் ம் அரம்ை யர் மேவலா
ான்னு லக ோ மோர் ா லலாம்.

அம்மலையின் ரு க்க தின் கின்னர வைக ின் னிய சைோ வணையி ி சை த சைக்கே மின்னலை ோன் அசைந்தா ம் க நா ய சி ா ான்னுலக தி நிகராக வி கிய .

.   கோ   வாகை   டசம்   ருந்   ந
வே   கை ச   கம் த   கம்   ாடலம்
வா   வாை யுந் தாை யும் புன்னையும்
ா கின்   கின   ார்மிசை யி   லையே.

ம   ம் கோ   வாகை மலைம லி   மி சை வே கை ச   கம் த   கம்
ாதிரி வாை   ோன்   மர க   ம் தாை   புன்னை ோன்   மலர் மர க   ம்   கி
நரு   கிக் கிடந்தன.   த   நிகராக உலகி   வே   ம் கா   த கரிதா   ம்.

6.   க   மி ந்த லரும்க   நர் சுனை
பு   ாலி   வ   டார்   த   ம்   ம்   ா கை
வ   ம்   ர்ந்   வின் ி விை   வய
உ   வ   ணம் உரை த   கரியவே.

தேனை சிந்தி மலர்ந்த நலமலர்க   நிை ந்த நர் சுனைக   வைக   லி
வ   க   ர்   த   ம்   ா கைக   உை   ின் ி தானே விை ந்   கிடக்   ம் நர்வ   ம்
மிக்க வய   க   வ   ின்   ி   ய   ினை   க்   த   மிக   ம் அரிதா   ம்.

வே

.   ம   ிந்த மலைமிசை வட   தன் சே   யி
கா   வ ருை   தி கோ   ர்க ா
சு   ட   ருந்தவை   ாரு தி
த   காரு புரிநல தரணி திலகமே.

மே   ம்   ந்த மலைம   முத   நிலையி   அமைந்திருக்   ம் வட   தன் சே   க ி
ண   ர்க   க்கிடையே வி   சை வேந்தர்க   வா கின்   னர்.
நகர   க ி   தன் சே   யி   தரணி திலகம்   ன்னும்   யருடைய நகரமும்   ன்   ா   ம்.

.   கா   மிடை கோபுர வதி வா   யலாம்
வ   டை மக ிரும் மைந்த ரும்மலிந்
அ   யி   மிடம்   ா தடையும் மாநகர்
கடலிடை நதிபு   ம் கா   சி   தா   மே.

அந்நகர   தி   கா   க   நிை ந்த கோபுர   கை   யுடைய மிக   ரிய வதிக ி
ண   அ கிய   க   ம்   க   ம் விரைந்   ச   ல   யலா   நருக்க தா
நகர்ந்   சன்   கா   சியான   நதிக ி   கட   பு   வ   ோ   தோன் ிய   .

.   சு   யர்   கா யுடை   தோன்   காை   யர்
நை விரி மரைமலர் ந   கை ம   கையர்
ா ியு   புல   க   ம் ோ க   மிய
த ிவன தணிநகர் ோ   மாநகர்.

அந்நகர   மைந்தர்க   மகரக் கா   யோனாகிய மன்மதனை   ோன்   வர்க
ம   கையர் அனைவரும் தாமரை மலரிலே   ருக்   ம் திருமக   க்   நிகரானவர் அவர்க
அனைவருமே ோ க   மி வா   வை ோன்   ன்   வா   வ தினார்க   . தரணி திலகம்
ன்னும் அந்த நகரம்   ை   வன   சமவ சரண   தை ோன்   சி   புடையதா   ம்.

.   நரம் ின்   ன் னாலி நாடகம்   ந
அரம்ை   யரனை யார்   லி யா   ி ி
சுரும்பு   ம்   லி   த ி கோதையர்
கரும் ின் நன் மா ி யும்க   வை   ச   யுமே.

மே ம் அந்நகர தி யா ிளின் ம் னிய லியும் உயர்ந்த நடன மாதர் ம் சல கை லியும் தேனு ம் வ க ின் ா காரமும் கா கை உரு யா ம் சாக்க டான் ட தை மே கா ம் மாலையணிந்த மாதர்க னிய ே சாலியும் ணைந் ரவாரம் மி ந்திருக் ம்.

. மை யு மின் னன மா ிகை லாம்
உை ய னார்புரு வ ரு வ சிலை
ை ய வா கி வி கணம் பு புக
அ ம் க வை அமர்ந்தத கோ ரார் ா

ரு க்க தி மை மேக தி மின்னலை ோ மா ிகைக ி உல கின் ம கையர்க த க புருவமாகிய வி லை ந ியி ம் மிக ம் வை வி ம் ார்வை அம்புக ானவை டவர்க உ தி ருவி ாய அதனா வ ம் மிக்க ன் தை நிை ந் .

. மதிய டைந்த ந கா மாட ர்க்
கதி ன் வி சையர் கோனதி வேகனாம்
நிதியி ர டன ந ய தோ ினான்
விதியின் வி சை கடந்த ந ந்தகை.

சந்திரம டலம் வரை உயர்ந்த கா யணிந்த மா ிகைக நிை ந்த அந்த நகர வி சையர் வேந்தன் அதிவேகன் ன்னும் யரினன். அவன் ச கநிதி மநிதி ன த ம் ந ட கைகை உடையவன். முை அனை வி தைகை யும் க வி தகன்.

. விலக்கிலா வி நிதி வன் ி யாயுவாம்
லக்கணம் யாவையும் ருந்த காம் னா
சுலக்கணை யாம் யர் னார்க தோ வலி
விலக்கிய புய ததி வேகன் தேவியே.

கைவேந்தர்க ின் ல தை ி த புயவலிமிக்க அதிவேகன ட தரசி நக்க கரிய ந ச வமும் வ ியும் ை வ யுை யும் அனை லக்கண க ரு கமைந்த மலர்க் கா ோன் வ அவ யர் சுலக்கணை ன் தாம்.

. ரிதியின் ிய ாம் ாவை தானவ
வருசிலை திரு தன் மாம டந்தை ா
திரு வன தோன் ினா சத ரையதாம்
மருவிய ாரு வ ி வந்த நாமமே.

ா கர ர தேவனாக ம் அத முன் ி ி கதிரவன் ிோன் அ கிய உட ரு அமைந்த ராமத தையாக ம் ருந்தோ ட நிதான தா ோ வலையும் வி ோன் புருவ தை உடைய ருமைமிக்க சுலக்கணையின் கருவி வ ர்ந் ணாக ி ந்தான். திருமக ோன் அவ தோன் ிய உடன் மேலான ச வ க நிை ந்த காரண தா அவ க் சதரை ன யர் அமைந்த .

. கா வ னாம் ல மலையி தோன் ிய
க புடை சுலக்கணைக் கனக ா தியு
க கக் கா ய வ ர்ந் காமரும்
ா புடை முலையரும் ந் தவே.

அரசன் அதிவேகன் ன்னும் மலையிலே க பு மிக்க ட தரசி சுலக்கணை ன்னும் ான் ா தியி சதரை ன்னும் க கக் கா வ ர்ந் தி திருமண ருவ தை அடைந்த . அதாவ சுலக்கனை திருமண வயதை அடைந்தா .

6. மு தணி முகி முலை மு ரி வா முக
த தைய கி வியை தருச க ணனும்
வி தகன் அ கையான் வேந்த கந்தனர்
மு தி ாரை யா தான்அம் மூர் தியே.

மு மாலைகளை அணிந்த தாமரை மா கை ோன் தன க ம் மலர்ோன் அ கிய முகமும் கி ிக் நிகரான னிய ர ம் உடைய சதரையை அ கை நகர அரசன் தருசகன் ன் வனுக் மணமு தனர். அவர்க ருவரும் வ வர்கை ோ ன் ம தினர்.

. அ கமும் க ம் திரு தி அம்மலை
மயி லனைய வ ோட வேந்த தான்
உ மலி உவகையி னோ நா ினா
வ ரா ி வை ரிய ிரை வானவன்.

வேந்தன் தருசகன் ன் மி தியா தன மனைவியின் ந்தலை லவா அல கரி அவ டன் மனம் நிை ந்த மகி சியுடன் வா ந் வரும் கால தி ிமிக்க வை ரிய ிரை விமான தேவனாகிய வை ரிய ிர தேவனாவான்.

. ை வை ராமைதன் ை ய காை மே
ி வியி லன்வயி ி க் மா வி ன்
நிை தவ ய னனா நினை த சிந்தையின்
ம விலா திருவினா வயி தோன் ினா .

மு ி வியி திருந்திய அ கிய வை ய கை அணிந்த ராமத தையானவ தன ை ய மகன் ரண சந்திரன் ம ம் ன வயி ி மகனாக ி ந்தா அ ன தவ யனா ம் ன் நிதான தி ருந்த யா ம அவ திருவயி ிலே மகனாக தோன் ினான்.

. ம கையா மைந்தனா வானி தேவனா
ம கையா வை ரிய ிர ன் தோன் ினான்
கி மா ின திய ி சோதரை
ச கய ன கண திருவின் நாமமே.

முன்பு வாருணி ன்னும் அந்தண ணாக ம் அ ரண சந்திரன் ன்னும் அரச மாரனாக ம் அதன் ின் க உலக தேவனாக ம் தோன் ிய வை ரிய ிர ன் ம ம் ோ சதரைக் மக ாக ி ந் ன். சம்சார ஜவ வா தகைய தா ம். சிவந்த கய ோன் க கை உடைய அ ணின் யர் யசோதரை ன் தா ம்.

6 . அ கையும் அ க ம் அலர்ந்த தாமரை
கா கையும் க ம் ரும்ை கான்ை யாம்
வ கய ாருவக வேயை வன் தோ
கய மலர் மிசை ாவை ாவையே.

அ கிய ாவை ோன் அ ணின் அக கைக ம் ாத க ம் அலர்ந்த தாமரை மலர்க ோன் வை தன க தன்ன ரும்ை க் நிகரானவை. ந்தலி அமைந்த ந் விதக் கா டைக கான்ை க்கா கை ோன் வை.

கய மனை ோன் க க அ கி மூ கிலை வன் தோ க . தன்மை தான
அந்த யசோதரை தாமரை மலர்க ி ருக் ம் திருமகே யாவா .

6 . மேகர வ தா மிடைந்த ே ராலி
ாகர புர தவ ரிை வன் ா ரா
நாகர்தம் மிட தையும் ந க் ம் வி சைக
காகரன் ரியா வரு த னா மே.

மு ம் நர்மேக தை ே லி மா ாத நகரம் ா கரபுரம். அந்நகர
மக்க ின் அரசன் தன வி தைக ா ந்த உலக டன் வி சையர்
உலகையும் அ ச ச யும் டையவன். அவன் யர் ரியாவர் தன் ன் தா ம்.

6 . நிை மதி யனையமுக் டையின லின்
ை வன திருந்த யிருந்த சிந்தையான்
ா ியிடம் புல க மேன்மிக்க ே ா தினும்
ந ியலா ந ி சலா னதி யானவன்.

அந்த வேந்தன் மு மதி ே ான் முக் டை நி லி அமைந்த அருக ருமான
சம்மைமிக்க அ கை சேர்ந்த மனமுடையவன் ம் ா ிகெ த தம் புலன்க ி ந்த
கால ம் நன் ன ிக் மா ான சய க ி டா யவனாவான்.

6 . மூன் ான்மலை யரசர் தம்வலி
மா ிய புயவலி ம ம கை தன்
ிய வட சுமந் த ந்த கா கையை
ி வே வியா ல ண ல தினான்.

ர்வம் அ ி த க வி கிய மூவகை க ா தன நா டை
ந் ம வி சை வேந்தர்க ின் ல தை அடக்கிய வலிமை வனாகிய
ரியாவர் தன் முன்பு ிய யசோதரை யை வே வி முை மணம் புரிந் மு
மாலைகை அணிந்த நிமிர்ந்த தன க ினா ம் ன் தை முை தினான்.

6 . ரியா வரு த ாரை ே ாலவ
ரியா வரு தனும் தோகை தன்னலம்
வாரியா வரு த மி தின் வா கிய
தாரியான் ரு நா சாச ர தினு .

மலர்மாலைகை அணிந்த அந்த வேந்தன் உ தம ே ாக மி மக்கை ே ா
யசோதரையோ ா கட அமுத தை ே ான் ன் தை அனு வி வரும் நா ி
சக ாார க திலிருந்

6 . காமரும் தேவியர் வதன தாமரை
தேமரு வ டன ச க சதர
ணாமத யானைசா சார தின்வ
மரு லிதன் புத வ னாயினன்.

விரும் தக்க தன தேவியரின் முக தாமரையி வ ே ா ன் தை
வரும் நா ி முன்பு யானையாக ருந் தேவனாகிய சதர தேவன் வி லக
வா வை ந ாலி மிக்க ந்தலையுடைய யசோதரையின் வயி ி மகனாக
ி ந்தான்.

6 6. சதரன் சோதரை சி வ னா ம ணி
கேதமாம் திமிர் கடக் கிரண வேகனா
மாதிரந் தன்னையும் வணக் ம் வி சையா
தநர் வ ட தி னாருவ னாயினான்.

சதர தேவன் யசோதரைக் மகனாக தோன் ி வ ர்ந் ம லக மக்க ின் வ மை ன் ம் ியுமா தன வி தையினா உலகம் மு மையும் தன்வய தி கிரணவேகன் ன்னும் யர் வனா கட ந்த லகி ருவனாக வி கினான்.

6 . சிக கருவனை சுரு ின் கா தன
ம சிலா மதியின திய கை வா முகம்
சர தடக்கை தி புய க மார் கம்
சின் ம லணைந மைக் கன் வே.

மே ம் அவன தலைமயிர் அடர்ந் சுரு கருமை நி ம் ாருந்திய வ ய கா தினை ோல ம் அவனுடைய ிமுகம் மாசும வ மு மதிோன் ம் ந ட அவன கர க யானையின் திக்கைக் நிகராக ம் அகன் மார்பு திருமக த கியிருக் ம் ம லிய அணைோன் ம் வி கின.

6 . டையரி யே ின திடைய வேந்த தன்
டைக நன் மா ிகை க ோ மே
நடைவிடை யா க்கமா ந ின கால
அடையலர்க் கரி யா மன்னனே.

அவன டை சி க தின் டைோன் . தாடைக மா ிகை க ோன் வை. அவன நடை ின் நடைக் சமம். ாத க தாமரை மலர்கை ோன் வை. அ வேந்தன் கை வேந்தர்க க் சி கம் ோன் யமனாக வி கினான்.

6 . கலை ண க ி காம னன்னவன்
மலைமிசை மன்னர்தம் கன்னி வ லிக
முலைமலி ோக தின் மா ம் ன் மூ நா
நிலையின்மை ரியா வரு தன் ணினான்.

அ நான் கலைகை உணர் ம் மேன்மைமி க ி சி ந்தவன் அ கி மன்மதனுக் நிகரானவன். தன்மைக ாருந்திய கிரணவேகன் மலர்க் கா க ோன் அரச மாரிக டன் ன் தை திவரும் நா ி அவனுடைய தந்தை ரியாவர் தன் வா வி நிலைய தன்மையைக் ி சிந்திக்கலானான்.

6 . க ி ினுக் கரச னன் ா ம் காலவை
அ ினு ச ிந்தோ தாவ தி லைநம்
வ ி ினி க ய வினையின் வந் யர்
அ ின்வ ோ மான் ாவ தி லையே.

யானைக க் அரசனாக ருந்தா ம் அரச கா க சே ிலே சிக்கிய கால தி அதனா கக் ய ன் மி லை. அ ோல நம அ ியாமையா சேர்ந்த கா ய ா ன் சே ி வ ந்தோ அதிலிருந் ம ரு மார்க்கமும் நமக் ருக்கா . மே ம்

6 . மடந்தையர் மன தினும் க மா ந்தி ம்
உடம் ா கிை யன ம் வை தவன்
தட க வம் முலையவர் சாம் ிய
மட க ே ா மலைநின் நில தின் வந்தனன்.

க ின் மன சிந்தனையைக் கா ம் விரைந் அ ியக் ய ட ம்
சு மும் ன் தை உ தியாக்கி ரிய க கை யும் அ கிய தன கை யும் உடைய
ம கயைர் ந் வர சோர்ந்த சி க தை ே ா வி சையர் மலையாகிய விஜயார் த
மலையை வி கி ம ணி வந்தான்.

6 . மலைவி மாதவன் மாமுனி சந்திரன்
தலைவ னன்னவன் தன்சர ணாம்புயம்
நிலனு ணிந் தே திநின் வினை
ல ம னோ ணிக் கன் ணி தனன்.

அ விட திலிருந் மிக ருமைக் ரிய சலனமோ மா ாடோ லாத
மாமுனிவராகிய அரி சந்திரன் ன் வர ாத தாமரைகை ணிந் நின்
மாமுனிவனே வினைக ின் தன்மைகை னக் வி க்கமாகக் க ன
வே னான்.

வே

6 . அ ி வாடா லோகந் தன்னை ரிரு ே ால நின்
ம தலை ச யும் ான கா சியா வரணம் வா ின்
ியும்வா யிர னன் ின் ந சான் ி னமிர்தம் சி
ச ியநா வை த க் ம் த யந வேத ன யம்.

முனிவர் கி ார்:

மன்னனே ானாவரண யம் ன்னும் கர்மம் உயர் ான தையும் தரிசனாவரண யம்
ன்னும் கர்மம் கா சியையும் ரு ே ா ந் மை வி ம். பு ணிய ாவம்
ன்னும் வேதன ய கர்ம க வா ாயுத தின் ரிய ர க்க க ி ன் ி
அமுத தையும் ம ான் ி ந சினையும் சி நாக்கிலே யுமா வை தத
நிகரா ம்.

6 . ம த தின் மயக் ம் மோகம் வான்தை ே ா ம் யு
சி திரக் காரி நாமம் சி மையும் ருமையும் ச
கா திரம் லால னாக் ம் ாரு ினைக் கா ாம காக்க
வை தவன் ே ா ம் அந்த ராய க மன்ன வன் ான்.

மோகன ய கர்மமான ை தியம் ி த ே ான் ரு மயக்க தை
உ ம் யு வினையான ரிய வில க் சமமா ம். வே வகையான
விய கை வரையும் சி திரக்காரியை ே ான் நாமகர்மம். உயர் தா கை
அ ி தான் கோ திர கர்மம் அ சி ிய ரிய ா ட கை ச யும் யவனை
ே ான் . அந்தராய கர்மம் ன் சேர் த ச வ தை யாரும் கவராம ம்
சேர் தவனுக் ம் யன்தராத யும் காவ புரியும் காவ காரனையும் ே ான் ன் ான்.

6 . மு விலாக் கா மை தாய மோகந்தான் முன்ன மி லாக்
க யத வினைக லாம் க டவே தானும் க ம்
கா வ ி தான் க டாமுன் கே டந்த வினைக் மா டா
அ த க் கரிய மோகம் அரசனாம் வினைக கன் ான்.

மே ம் மு வ கா மைகை தரவ ல மோகன ய கர்மமான அனாதி
காலந் தா தமைதரவ ல ா வினைக லாம் உயிரை ம் ே ா தானும்
ந்திக் ம் னா யன்தந் ிரியும் கால தனக் முன் ம கர்ம கை ிரிய

விடா . அ த த ய மிக்க மோகனய கர்ம தை வ வ மிக ம் அரியதா ம்.
அ வினைக க் க லாம் அரசனா ம் ன் ார்.

6 6. மதியினா ர்வம் ச ம் மயக்க தா வினைய வ ா
கதிக க மக் காயம் ி லான் ாம்அக் காயம்
ாதிய ம் ா ியை யாக் ம் ா ிக ா புல தை மேவி
விதியினாம் வே கை ச ம் ம ம சு ி யாமே.

அ நம ே தமையினாலாகிய சை ரோதம் மயக்கம் வைக ா
ா கர்ம க வந் சேரும் அந்த கர்ம க ினா நான் வகை ி வியி
அடையக் ய அ வகை உட க ி ன்மை யே வகை ா ிக ி வ மை
கின்ே ாமோ அவ ின் புலன்க ி ாரு தி முை சை கோ ம் வ மை
நான் கதிக ி ம ம் சிக்கி சு ல வே ம் தான் நட .

6 . ரிய டம் தனை வ வார் ான்மையார் ான்மை யி லார்
திரிவ டம் ே ால நான் கதிக திரிவ ரன்னக்
கிரிய ட மை மை தன்னைக் கிரணவே கன்க வை
ா ி யாக்க ே ாகம் வி புரவலன் முனிவ னானான்.

மே ம் முனிவர் கின் ார்:
ந ணர் ான்மையா ர்க மா ி மா ி சு ச யும் ந்த நிலைய
தன்மையை வன் நிலையான தன்மையை வர் ான்மை லாதவர்க
சு சியி சிக்கி திரிவர் னக் ியதைக் கே ட ரியாவர் தன் தாம் வன்
வ ியம் ருமலை சியை தன மகன் கிரணவேகனிடம் டை
ா ிவ ி ரும் ன் கை ி மிக சி ந்த வினை மே கா டான்.

6 . ரிமுய கில ம் வேலான் ந் ின் சோத ரையாம்
சுரி கரு க ச வா ரியா வரு தன் தேவி
சிரிதரை யோ ம் சன் ணவதி ாதம் சேர்ந்
வரிசையி ந் ம சை மயிரு திருந்த வா தார்.

த சுடர் ே ான் வி ம் வேலினையுடைய வேந்தன் ரியாவர் தன் வை
ின் சுரு ட ந்தலையும் கருமைமிக்க அ கிய க கை யும் அவன்
ட தரசி யசோதரையும் அவ அன்னை சதரையும் ன் ாக ணவதி ன்னும்
ர்யா கனையின் அ கை வண கி ந்தலையும் அணிகை யும் நக்கி முை யாக
வை மே கா தோகையை உதிர் த மயி ே ா வி கினார்க .

6 . அ க வாதி ல அ சியர்க் ரிய வோதி
வ க கானன் மேவ வே மை த வி
சி கந ா ச லாதி நோன் ா ச ிந் சம் ான்
வ கமே யனைய தோ க வ ிமா சடைய நோ ார்.

அவர்க விக க் ரிய அ கம் ர்வம் ன்னும் கம ிரி கை
க ணர்ந் வம்மைமிக்க கா ய கா க ி ம் ம ட க ி ம் தனி திருந்
ய ம் க மையான தவ க ி டாம த க தி மைக்கே சி கநி க்ா தம்
ன்னும் நோன் ினையும் அ ே ான் வே நோன்புகை யும் நோ த க அ கிய
தோ க வ ி மலிவடையுமா தாடர்ந் நோ ார்க .

6 . தவக் கா ர ே ால தா கரு கா கை தா கி
உவ த கா வின் ி சி த தா நின் ா நா
நவைக் கலாம் டம் ே ாக மன் ந கிரண வேகன்
சிவ திை யுை யும் சி தா யதன ந டம் சேர்ந்தான்.

மே ம் அவர்க ர தவக் கா கை ோன் கரிய க்க கை
மே கா உ தே விரு பு வ ின் ி அமைதி தன்மையோ கி
வரு கால தி நலம் ல கிரணவேகன் ந்த ல வா வான
ன் க க் க லாம் ரு ிடமா ம் ன் உ தியுடன் வ பு ஜின கவான்
மம் ய ாகவே அமைந் ம் யாரா ம் ய டாம தானே
அமைந் மான சி தாயனம் ன்னும் லய தை அடைந்தான். அந்த லயம்
விஜயார் த ர்வத தின் க திசை சிகர தி அமைந் தா ம்.

6 . யைந் காத மோ கி யகன் ந ட யி னு சி
யையைந்தி ாதி ந மகலமாம் சிகரந் தன்னை
ை யான் ம் ரவை ய கை ோல
மை யான் ி மலர்ந்த க ணார் வன ி கா விர ந்த.

அந்த ஜினாலயம் அகல ந தி ரு தைந் காதமும் உயர தி ம்
ரு தைந் காதமுடைய . அதன் சிகரம் ன்னிர டரைகாதம் ச ரமாக
அமைந்தததா ம். அந்த லய தை ம கையர் மேகலா ரணம்ோ ர அ கிய மலர்
வன க ந்திருந்தன.

6 . வேதிகை தோர ண க வே ந்தன காந்தி யார்ந்த
சேதிய மர க நான் திசை தா ம் ச ிந்த கா
தியோ டந்த மி லா அ ிவரன் கோயி ல ம்
வதிக தோ ம் நான் கோபுரம் வி நின்ே .

அந்த லய திலமைந்த மேடையான தோரண க ா நிை ந்திருந்த . நான்
க்க க ி ம் ிமிக்க சை திய விரு ச க ாருந்தி நின் ன. லய தின் நான்
திசைக ி ம் மலர்வன க க்கிடையே திஅந்தம் லா ை வன லய தி
ச ம் மிக ரும் வதிக ம் வதிக் காரு கோபுரமும் அமைந்திருந்தன.

6 . கனகநன் மணியும் கம் ம் முதமும் ாலி கா
மனநிை த மா ம் ாவைக ட சாலை
வினை வ ம் வேதமுன் ம் புராணமும் தி வ யோன்
தனதிடம் ோன் வன்ோர் தலைவன திருக்கை யாமே.

அந்த லய தின் கம் க ான்னா ம் ோதிகைக ர தின க ா ம்
அமைந்திருந்தன. வ ி பு மகாம ட ம் மு ம் உ ம் மகி வ மா நடனமா ம்
சி திர க கா சிய ி தன ம ம் வினைகை தர்க் ம் மூவகை கம க ம்
முை யாக ாருந்தியிருந்த . ை வன ருக்கை ரிய விமானம் ோ வி கிய .

6 . யதம் காத மாகி யதனரை யகல மாகி
யதம் கா ை ந்த யரமா யமல மாகி
நதியான் நின் கந்த க டாகி
வா தலோர் மூன் முன்பு ம ட ம் ல மாமே.

மே ம் அந்த லய தின் உ ே ரு காத ந ம் அதி ாதி அகலம் முக்கா
காத உயரம் வா முை யாக ம் மிக மையாக ம் கந்த
ம ட க நிலை ருந்தன. மூன் ரும் வாயி க ம் வ ியி வே
ம ட க ம் அமைந்திருந்தன.

வே

6 . ை சே தியமரம் வைச யந்தையாம்
மா ரு கா மலி மான தம் ந
கோபுரம் கா நிை தோர ணமிவை
வா ிமா நந்தையை ய த வந்தவே.

லய தின் மிக உயர்ந்த ை யும் சை திய விரு சமும் வைஜயந்தை ன்னும் மிக சி ந்த கா யும் முை அமைந்த மான தம் மும் கா க நிை ந்த கோபுரமும் தோரண வாயி ம் க திசையி உ நந்தை ன்னும் யருடைய தடாகம் வரையி வரிசையாக அமைந்திருந்தன.

6 6. மா மிசைவந்த கிரண வேகன
டமா ை விடம் ம லையு
ந யா தி ிந் ின் னில தின் வே வராக்
கோ ந கோபுர கடந் ம் ிடா.

வா ய ாக அமைந்த லய தை நோக்கி அ காக நடைே ா ம் திரை ம அமர்ந் வந்த கிரணவேக வேந்தன் லய தை நரு ம்முன் புரவியை வி கி நடந் சிகர க நிை ந்த கோபுர வாசலி கர கை க் ிவண கினான்.

6 . மலர்கையி னேந்திமா மேரு வரும்
மலர்கதி ரருக்கனி கிரண வேகன் ான்
லமுை வலம்வர ரமன் கோயி
நிலையு கதவ க ந கி நின் ிவே.

வண கிய வேந்தன் தன கைக ி மலர்கை திய வ ணம் மாமேரு மலையை வலம் வரும் ிக்கதிர்கை உடைய கதிரவன் ே ா அருகன லய தை லமுை வலம் வர அதன் ந ட கத க தானாகவே தி ந்தன.

6 . க கலம் க டவந் நா கன் கே ிர்ே ா
டைமும்மை ந ல கோனைக் கா ட ம்
அ மிசை அலர் சாரிந் தர ி யன் ினா
மிசைக் க ி ே ா ணிந் த ந்தனன்.

கடலி காணாம மை ந் ே ானக லை ம ம் க ட அக்க தலைவன சு தார்கை ே ால லய தின் முக் டையின் கே ஜின கவான ிம் தைக்க ட கிரணவேகன் னந்தமடைந் ை வன ாத கை மலர்கை வி ே ா ி யானையான ம மிசை த வ ே ா நிலனு வண கி நின் ான்.

6 . மணிநில சந்தன கா ம யா
வணி வரு சனை விதியி னர் சியா
வினையிலா விை வனை ணிந் த ந் ின்
ணி வினையவன் தி தா ட கினான்.

ை வன் திருமுன் ான அ கிய ட தை சந்தன தா ம தி முை வகை ாரு க ா அர் சனை ச ணிந் த ந் வினைக ா ட அந்த வேந்தன் ை வன புக ினை வா ே ா தாட கினான்.

6 . அ ிவி னா அ ி யாத அ ிவன்ந
ா ியி னா வரும் ே ாகியு ம லன்ந
ம வி லாத ண னை வா மா
அ ிகி லேன்அ யேன்அ வேந்தனே.

ை வனே ந க டைய சாதாரண அ ிவினா அ ித கரிய மிக உயர்ந்த கேவல அ ிவினை உடையவன் ந வகை ா ிக ா ம் ன் க க் அ ா ட ன் தை உடையவன் அ தின் அரசனே மாசும வ உன ண கை வா ம் அ அ யவன் நான்.

6 .   ன்   யாவையும் உ   மையி னா லனா
         ன்   லாமையும் உ   மையு மோதினா
         ன் ி டாதன ோ ம்நின் வா   மா ி
         ன் ிடா வினை யோ   வாரு   ம்.

உயிர் முதலாகிய அ வகை திரவிய க   ம் மா தல   அவ ின் அ   டை
ய   ினா   ன் தான்.   னா தோ   அ ி மா த   ய   ினா   லவாக
தோன் ம்   ன் ம்   ாரு க ின் தன்மைகை   க்   ினா .   வா   உன
வால ிவினா   அ ிந்   ிய   ந்த திரவிய உ   மைக   வினைக   டன் உ   வோருக்
வி   காதன ோ   ம்.

6 .   நி த மாம்   ாரு   நின்   ண   தனா
       நி த முமல நின்   ண   தனா
       நி த   மான் ி நிலாதநின் வா   மா ி
       நி த மும்நினை வார்வினை ந   மே.

மே   ம்   வாரு   ாரு   ம் அ வவ   ின் மா ா   தன்மைகை   நோக் ம்ோ
அவை அ ிவ   வை யா   ம்.   னா   அதே   ாரு   க   ம   ாரு க ின்   தாடர் ா
வே   மா   கை   வதா   அ ியுந் தன்மை யுடையவையாம். அதாவ
அநி யமானவையா   ம்   ன்   ினா . நிலையாக நின்   ந   ிய   ாரு ின் நிலை   த
நிலைய   உ   மைகை   அனுதினமும் உணர்வார   வினைக   ியும்.

6 .   அலகி லாஅ ி வின்க   அட   கி வந்
       உல க லாம்உ   ட   கிய உன்னை யன்
       மலமி லாத மன திடை வை   த ின்
       அலகி லாமைய   தன் கண தாயதே.

லைய   உன   வால ிவன் க   உலகம் மு   மையும்   ரு கே அமைந்   நி க
அவ   ின் அனை திய   புகை   யும்   ரு சேர உணர்ந்த உன்னை   ன   மன தி
ரு தியதா   ந   மு   வ   தன்மைக   அதாவ   க   ன்னிடமும் உ
ன் தை உணர்கி ோ ன்.

6 .   வேரி யார் மலர் ம   ச   ோ
       மாரி யா மு   லோக   ம க்   மா
       வரி யாவ   யேன்வினை தரந
         ரி யாவரு   ா அ   வேந்தனே.

அ   ியின் அரசனே அமரர்க   ா   அமைக்க   ட மணம் மிக்க மலர் ம   ந
அ   யணம் மே   கா   டோ   அவர்க ா   மை யை   வனே
மூன் லக கை   யும்   ரு   கே அ ியும்   டைய வரனே ந   ண   தலைவனே
அ யவனாகிய   ன   வினைக   தரும் வ   ணம் அ   தினை அரு   வாயாக.

6 .   மாரி மாக்   ின் மா ந்   ி ந்   மா
         ார ண தி லன்   யர் ோ யதன்
         ார மாய   ன்   ாத மடைந்த ின்
       வாரி வ   ந்தவன் மா   கரை சேர்ந்தவாம்.

மை   ா ியு   கால   நர்   ிக ா   க்க   ட நர்க்   மி க   ோல
ி ந் ம்   ந் ம் உ   ம் சம்சார வா வாகிய கா   நான்   திய   ன்   க   அரு
ாருந்திய உன   ாத கை   அடைந்த ம் ந   கிய   .   ோ   நான் கடலி
மு கியவன் கரை சேர்ந்த தன்மையை அடைந்   ோ ன்.

6 6. ா சா மரை மை ம லம்
சி க மேந்தணை ி ச டை
அ க வம தா மா ி ந் ி
க தவினை தர வி மே.

அசையும் சாமரைக மை ிவ டம் அரியேந் ம் அணை அசோக மரம்
ச மை மிக்க முக் டை அ கம் ர்வம் கிய கம கை தரும் திரு மா ி
ந் ி கிய வை யனை ம் க கா ய வினைக ந வத காக
வி கின் ன.

வே

6 . வில கர சனையவக் காை வரனை
ல கிநின் ணிந் தே தி யி வகை
வலம் கா முனிஅரி சந்தி ரன்னவன்
அல கல சேவ மு யி னான்.

வில க ின் வேந்தனாகிய சி க தை ே ான் கிரணவேகன் மாவரனாகிய
ை வன திரு ருவ தை வா புக ந் ே ா ி அ கை ணிந் ம ம் லய
வலம் வந் லய ிரகார தி ந்தரு ி யிருந்த அரி சந்திரன் ன்னும்
மாமுனிவரனுடைய ாத க ி சிரசா ணிந் வே னான்.

6 . அருந்தவன் அரசனே சல மோ ன
திருந்திய ண தினான் ை சி ச ய வன்
ருந்தவன் ந் மா க ம் வ னும்
ாருந் மா ரணம் அரு ே ா ி ன் னன்.

தன அ கை ணிந்த வேந்தனை நோக்கி மாமுனிவர் அரசனே வ ி
வாயாக ன வா தி நலமோ ன வினவினார். வா க்கைபி வ பு ிருந்த
மன்னன் கிரணவேகன் ம ம் முனிவரை வண கி நின் ந்த உயிர் சம்சார தி ம்
வ ம் அமைவத கான காரண க ர டையும் அரு புரிந் உரை ராக ன
ை சினான்.

6 . ந் வின் ிலோ டா ல ாை மே
நின் ி யின்நி லிருந்த சாரணன்
மன் லர் மு யினா மா ம் வ மாம்
சன் த வம் த ி யாமை தே லா .

லய ிரகார தி அசோக மர தின் நி லிலே ச திர ிே ா மி ிரும்
ி மேடையி அமர்ந் அ சாரண முனிவர் கிரணவேகனை நோக்கி மலர்
மாலையணிந்த மு புனைந்த வேந்தனே லகி அமைந்த உயிர் முதலியவ ின்
த ிவின்மையா உ டா ம் மி யா வ தா சம்சார வா க்கையும் அவ ை ிய
த ிவினாலாகிய ான்மை தன்மையா வ ே ம் சேரும் ன் ார்.

முனிவர த வ உரை

வே

6 . அ தி நி த மனி தம் அவா சியம்
த வே மை மை னியம்
த வம் வை ன் ிய தன்மையா
மி தம் ம்வே ே ன வே னா .

நிலை திருக் ம் ாரு க வான் ம் நி யம் அநி யம் அவா சியம்
ின்னம் அ ின்னம் னியம் ன ம். தன்மைக ம் ரு கே தவிர் ந்த

தன்மைக ி ன்மை ம மே உடைய னக் கருதினா மி யா வம் ன்னும்
உ மைக் மா ட தன்மையா ம்.

நி தியவாதம்

6 . நி தமே த வம் ன் நின் வன்
சி தம்வை த ாரு தரிந் ச புமே
நி தமே ன் கோ அ ியும் அன் னி
த வந் தான் ா மி லையே.

ந்த ரு ாரு ம் நிலையான ன் த வ தை ம ம் உ தியாக நம்பும்
ருவன் அ ாருை ி தன மன தினா சிந்தி அதை ி ம வர்க்
சா வானேயாகி அ அவன் த வ தி மா ா ம். அதாவ ரு ாருை
ிய வி க்கம் அ நிலைய மா க் ய ன் தா ம். மே ம் ரு ாரு
ோ ா ம் ரே தன்மையுடைய னி அதை ிக் வே ய ம் அதைக்கே
அ ிய வே ய ம் ன் மி லை.

6 . நிலையின தன்மையே தோ ம் கே வை
லை யனி ை வனும் ம் லையா
நிலையிலா மா நக்கம் ன்மைமி
தாலைவிலா வ ட தோ ம் லையே.

வாரு ாரு ம் நிலையானவை. அவை தோன் வதோ க வதோ
லை யன் ா அக் கா கை ந்த நிலைய சம்சார வா வி மு வி லாம
மோ தின் தோ மும் லா ோ ா ம். னவே வ ை லாம் அ ிந்
உணர் ம் ை வனும் அவனா அரு ம் கம க ம் லா ோ ா ம்.

6 . வினையினை ச த ம் த ம் லை
நினைவ தோன் ிம ணர்வ ம் லை
னையதான் வே ய டம் ா
முனைத ம் சயும்நி தம் மு வே னா .

அனை ம் நிலையானவை ன் சாதி தா அக் கா கை வினைகளை
ச வதோ அவ ின் யன்களை அடைவதோ லை. ன்மை ி ான தா
அ ிவதோ ம ம் அவ ை க் ி சிந்தி தோ லை தனா நாம் அ ிந்த
ட க ம் முரணா ம். ட க ாவன : தே டம் கமே டம்
சம்சாரரே டம் மோ சே டம் கர்ம லசம் ந்தே டம் ிர திய ி சானே டம்.

6 . கடன் கா தான் கா ான் கா ட வன் காடான்
மடந்தைதன் சி வனும் வ ர் சி திடான்
தாட கியே ன்மு தோதி னான் சாலான்
திடம் ாரு ன் ி ட மூன் ம் மா ம்.

ாரு க மா ாதவை ன் ா கடன் கா தவன் அதனை திரும்
மு யா கடன் வன் திரு ி தர மா டான் தனா உலக நடைமுை நியதி
ரா . க ந்தைக வ ரமா டார்க தனா உட வ ர் சி
ரா . ரு கம தை உரை மு க்க மா டார்க . தனா வி க்கம்
ரா . னவே மூன் தி ட க ம் மா ோ ா ம். மூன் தி ட க : .
லோக ரவர் தி . புரு ரவர் தி . கம ரவர் தி ன் ன .

6 . தன் சா மா ாகிமே கோ ிந்ததன்
ின் ி ன் கோ ி தி ட தி டமாம்
ன் தி னோ மா த ம் ாரு
நின் தே யன் வர் நி க நி கவே.

ோ ம் அனை ம் நிலையானவை ன் சா ம்ோ அவன சா லே
முர அவனுடைய வி க்க க யன் டா ோ ம். மே ம் ி ரா
கா ட கா கைக ான டம் தி டம் முன் க ந்த ன் தோ
மா ா டை வதா அனை ம் நிலையானவை ன் வன் அவன் ோக்கிலேயே
ோக ம்.

அநி திய வாதம்

6 6. அநி தமே த வம் ன்னும் தனும்
நினை பும் வாசக மும் ாரு ம்வினா
அனை ம் அக்கண ட க் க டி ன்
னை ம் லன் தைக் கா தையோ.

அனை ம் நிலைய வை அதாவ அநி தியமானவை ன் தை த வமாகக்
கா டவன ணம் சா அவனா அநி தியமாகக் கருத ம் ாரு
அதை ி ருவன் பும் வினா ந்நான் ம் அந்தக் கணமே அி ந் ோ ம்.
அதன் ின் அனை ம் நிலைய வை ன் தை ந்த சா லினா தைக் வ .

6 . கண க ணந் தா ம் தோ மும் கே மா
தணந்தே த வம்நிலை யி லனி
கண க கணந் தா ம் க டவன் கே னை
உணர்ந் சா மோ லையோ உ டனி .

வாரு கணமும் ாரு க தோன் வ ம் அவை அக்கணமே அி வ ம்
கிய ந்நிலையே அநி திய த வம் ன் ா ரு ாரு நிலை திருக் ம்
நிலையி லை னி வாரு கணமும் தோன் ி அி ந்தவன கே னை ருவனா
உணர்ந் ய மா யலாதா ருவனா ய ம் ன் ா

6 . அவி த அ வி க் கே ரு ை க் கட
சிவந் நின் ரி யும் ன ச ினான்
நிவந் நின் ரு வன் சா ம் ன் ி
உவந் அநி தமும் நி தமும் னான்.

ரு வி க் அவிந் ோன ி ம் அ வா ியே சி ி நேரம் ருை ந க
ச யும் ன் மே கோை க் கா அ ோ ருந் மை ந் வி டவனே சா வான்
னி அ நி தியம் அநி தியம் ன்னும் த வ தை யதா ம்.

6 . மா ந்த வன்க ட வ ாரு ம்மன
ந் தோன் மவன் சா ம் ன் ி ன்
மா ந்த அனந்தர் மன த ாருை யும்
ந் சா வ தாவ ம் மே.

கண ா தி நாசமான ருவன் அ ிந்த ாருை அ த கண திம்
தோன் ியவன் அ ிந் ரை ான் னி அத முன் மா ந் ோன ம வர்க டைய
சய கை யும் அவனா அ ிந் ரைக்க மு யும் னக் கருதலாம். அ க் கருதினா ம்
ல முர ா க தோன் ம்.

6 . சி தம் முன்ன ம் ின்ன ம் த தமி
அ தி யந்தம்வே ா ி சான்னதாம்
அ தி யந்தம்வே லவே யா வி ன்
நி தம் னான் நின் தான் மையா .

முதலி தோன் ியவன சிந்தனையும் அ த கண தி தோன் ியவனுடைய சிந்தனையும் வ வே ாக தோன் ினா லாம் அநி தியம் ன் த வம் க தக்கதாம் னா ன் ாக திருந்தா தோ ம் ன் ன் ருக்கின் யா அ க் ியவன் நி தியதையும் வனாவான்.

6 . அ ிவன் கிர ம்அ ி யும் னி
அ ிவ னாம்அவன் யார் கா அ ிந்திலோம்
ந ியி னா தவம் ச நின் ே ா யான்
அ ிவன் ன் ி கவன் லையே.

அ ி ன் ருவன் முன் ின்னாகிய ர கண க ி நிக ந்ததை அ ிந் கா வான் ன் ா அந்த அ ி னானவன் கண தி அ ியக் யவர்க ி யாராக ரு ான் நமக் தரியவி லை. முை தவமிய ி நின் நிலை திரு வன் ன் ினா உன அநி தியத வம் புடைய த ல.

6 . வாரி யோ வலாகரி தி டே ா
ார மதைக ம் யின் வ
ர்வ தோ ம ி அ ி வ தி ன்
நேரின் நி தமும் ன னா மே.

நர் நிலையி காக்கான தனக்கே தை நோக்கி ம வ ை நக் வ ே ா பு தனாக விரும்புவோன் ார மதைக தினையும் யின் அதாவ ண கை யின் நிர்வாணமடைய வே மன் ர்வ தோ ம ம் பு தனாக ி ந் ான தை அடைவானாயின் நி தியத வம் க டதா ம்.

6 . வந்த வி ந்தஅ ி ே ா
வந்த ாவனை யோ அவன் மாயுமே
மைந் ே ானவன் அ லன்ம ார் காலோ
ந்தம் ன் ிலா ா மு தி நாதனே.

நரு ி நன் கா ந்த ம வி ந்த நர் ியை ே ா ாவனையோ ருவன் மா ந் ே ானா அ மா ந்தவன் லாம ே ானவனே. அ ருக்க அவர்க ம் ா ாகிய நிர்வாண தி ரியவன் யாராக ருக் ம்

6 . த லா அநி தம் ி தா தனாம்
ே ாதி யானையும் ே ாக ிந்தவர்
க ம் ட க் க ட ின்
யாதி னான்நிலை யாமை நி வார்.

கையினா ந்த வே ா கை லாம் உணராம அனை ம் அநி யம் ன் தை விடாம ி திரு ே ார் பு தனாகிய ை வனையும் அநி யமா ம் ச அந்த அநி யவாதிக ா ட கம க ம் நிலையின் ி ிந்த ின் ி அநி யத வ தை சாதி ார்க

6 . ந வன சா லினான் சான்ன வந்ந ம்
அ வவக் கண திலே அ ிந் ே ாதலா
ந வையே ந வையே நவி ி ன ல
மா வினை அநி த மன் ார்க மூ டார்.

அனை ம் அநி தியம் ன் சாதி வன் அவன் கா கை நமோ னக் தாட கி ந ன் தை சா ல அந்த தாலியும் சான்னவனும் அக்கணமே அ ிந் ே ாவதா அந்த அநி ய வாதிக ந ன் தை தவிர் மோ ன்னும் தினைக் மு யாத அவர்க தம் த வ தா யலாதவர்க ாவர்.

6 6. வாச தை ோ வரும் ன்னின் மாமலர்
நாச தை சலாதமுன் ந ம் மா டை
வாச தை வை ின் மாயுமா ோ
ே சி டோ ி ிதோ நி கவே.

அலர்ந்த மலர் மா ந் ோ க அதன் மணம் அ த மலருக் வருவ ோ ல முதலி ந ன் தை சான்னவன் ிந் ோ அதை உணர்ந் அ வரு வன் மோ ன் தைக் வான் ன் ா மலர்ந்த மலரான தான் மா வத முன்ே க்க அரும் ினுக் தன மண தை வி ச வ ோ புதிதாக ி ந்தவனோ முன்னவன் ே சிய உ டோ ன் வினா ம். னவே டன் ருக்க ம்.

6 . மு கண ரை தவன் மு ந்த ோ தினி
ி கண ரை வன் ி க் ம் ன் லான்
மு கண தவ னா ி கண தவன்
நி மன் ரை தி ன் நி த மா மே.

முத கண திலே வன் அ ிந்தோ தே அ த கண தி ி வன் அதை அ ிந் உரை ான் ன் சா வோமாயின் முத கண தவனுடன் அ த கண தி தோன் ியவன் சேர்ந்திரு ான் ன் சா ல ம். அ யாயின் அ நி திய த வமாகி நி ம்.

6 . ந வினை சயநினை தான் ச யான் ினை
அ வினை ச தவன் அதன் யன் வான்
வகை அநி தமே ன் ரை வர்
ச யும் ந வினைக ம் யனு மி லையே.

லாம் நிலைய வை யனி பு ணிய தை ச ய வே மன நினை தவனா ச ய யலா . மே ம் ச தவனா அதன் யனை கர ம் மு யா லாம் அநி தியம் னக் வோர் பு ணிய தை ச வதோ அதன் யனை வதோ யலாம ோ ம்.

6 . ம ி த வன உணரும் அ ணர்
அ க் க ம் அனி த லை யா மனி
அ க் கட ின வி க்கை ய தனும்
ம ி ணர் உணர்வ ம் மயக்க மா மே.

மே ம் ன்னை ி அ தன்மை ன் சிந்தி உணரும் அ ிவான அந்த அநி திய த வ தா லா ோ ம் அ ன் ா ரு ந மா ட வி க் தான் ன் அ ிவா ம ம் உணர்வ ம் மயக்கமே யா ம்.

66 . த வியந் தேசமே கால ாவ மன்
அ வியம் ி தந்த வி க்கி தன் ம்
வகை யும் க ன் வ தன் ம்
அ வ ம் வின்ே ர் அ ி ம் லையே.

ாரு டம் காலம் உணர் கிய வ ா முன்பு ட வி க் தான் ன் அ ியும் உணர் அனி யமானா ாரு அ தான் ன் உ தி ா ம் அ ாரு ின் யரும் அதை அ ியும் அ ி ம் லா ோ ம்.

66 .   அன் நாம் ிரிந்தனம் அ க   தாமிவர்
ன் வந்தா ரன ரை தி யாவரும்
சன் ிந் திை   சுவ த வ ிவினா
ன் நின் ிடாவகை யுரைக்   லினார்.

லாம் அனி தியம் ன்னும் த   வமு டையோர்   ரியோரை வி   ன்
ிரிந்தோம் ன் வந்   ார் ன்   ி அவரை அ ிந் அவரிடம் சன் வண   வ ம்
ச கின் ார்கே அ   வா

வே

66 .   முன்னைக்க ண தின்   ந் தவனும் மு ந்த கண   நின் வனும்
ின்னைக் கண   ி   வ னும் ி ி ி ிதே யு வி லை
ன்னி த மா   வி லை வ ை க் கா   வி   மாருவன்
தன்னைக் காணோ மாதலினுந் த மா   வர்க்   த மா ே .

ரு கண   க் முன்   ந்தவனும் ந்தக் கண தி   ருக்கின் வனும் அ
ி க்க ோ கின் வனும் வ வே ானவர்க   ருவருக் காருவர் தாடர்பு   லை   ன்
ருவனையே   ந்தவன் ரு   வன் ி   வன் னக்   ினா சம்சார வா
ருக்கா .   னவே சம்சார   தோன் ி வினைகை   வ லக்   ய ரு உயிரை
அந்த த   வ   அதாவ அநி யவாத   காணமு யா .   கையா   த
த மா   வாதிக   க் கிடந் உ ல வே   யதே அவர்க   முக்தி   லை.

66 .   தான   ச லந் தவந்தருமந் தயாக்க டம்மா   மா ி
வானின் ம   ணி   ி ந்தி ந்   வந்   வ   மாருவன்
தான   கில னன் ாரவர்க்   த மா   வ   னை
ா னன்   ா   சா   ாரு ின்ே   ரோ வ   வாரே.

ந்த சம்சார வா வி   தானம் ச லம் தருமம் தய   முதலியவ   ா வி   ணி   ம்
ம   ணி ம் தோன் ி மை ந்   ி   வ   ம் ருவன் அந்த அநி திய வாதிகை
ா   தவரை   ந்த சம்சார தைக்   க   ருவன் வ   ான் ன்   சா லி
ம் நி திய   ாரு   லையாதலா அ த   வ   யாரும் வ   மு   யா .

66 .   லா வகையும்   க   தி   ல தந்தக் கண   தி
வ   லே வருமி   சந்தானம் மு   யு   கண   வந்தத கோ
லா வகையும்   ன் ா வந்   மத கோ வ டன் ா
நி   லா தந்த   த   ோத   ய ே நின்   வத   கன்னி .

அனை   வகையி ம்   லாம் அ ிந்   உ   தி ம்   லாம   ோ கி   .
அதாவ   அந்தந்த கண திலே புதிதாக   தோன் ிவரும்   ம்முை யி   தியி
வருமத கோ   ம்முை யின் ி புதிதாக வந்த கோ வ ே   ன் ா   அம்முை யின்   ி
ரு   அ ிந்   ோவதே   ய   ா   ம்   ன் தே த   வம்.

66 .   அந்த   ததன் ின் வரும்கந்த மத   வ   தானாகி
முந்தைக் கண   கா   தவ   ச   மு ந்தா ரன்ன   யன்   ார்
சிந்தி   ி லான் தவந்தன்னை அ ியான் ந லோர் ச ிவி லான்
வந் ம் ரிந் ம் வ ட   ம் ான்மைக் கிந்த   ா வடே.

அம்முை யி   ிலே வருவத   தான் வ ே   ன் ா   முத   கண திலே
நின்   தவம் முதலியவ ை   ய ியவர்க   க   ட   யன் யா   தவம் முதலியவ ை
ி சிந்தி   ச   அ ியாதவன் ந லவர்க   தாடர்   வன் கடைசியிலே நின்
ந்த கை   நக்கிவ   ம் ான்மை   வான் னி   ன் மிலா   ோதலே
நிர்வாணமா ம் ன்   கா கை   ாரு தமானதே.

666. ட மா ம் வி மே கோ அ ிந் தன் சா மா ாகி
திட மூன் ம் ம தலை தே ா அனி தம் ன் ானதன்
ச டர் க டே ே ாயி க த மா வ ட ம்
சி டர் சா கத சி தே அனி த மன் ார் திருவ மே.

ட க ம் லா ே ாகி கா கை மின் ி ிந் சா ம்
மா மூன் ட க ம் முர த ிவி லாம லாம் அனி தம்
மேன்மையும் அ ிவதாக ந்த சம்சார வா வை ி வ ம் மேலோர் ம் ரு
நோக்கி ாரு க அனி திய மா ம் ன் தே சி ந்த அ மா ம்.

66 . வயிர மான் டையன் வைய உயிர்க மே மாயை மைந்தன்
சயிர்விட தயாமுன் னோரான் அ க் க ம் அனி தம் சான்னான்
உயிரினை லை ன் ான் னினை உ க ன் ான்
யிரினா காலையும் சான்னான் மு தியும் ா ன் ி டான்.

மாயையின் மகனான பு தன் உலக உயிர்க மா ன் தை வின க்க
வே ம் ன் உ தியுடையவன் உயிரின க யர் ந க அவ ின் ா அரு
கா லைக் ி சிந்தியாதவனா அனை ம் அனி தியம் ன்
சாதி ரைக்கின் ான். உயிர் ன் ன் மி லை. னை உ ணலாம் னக்
கின் ான் த கா ய ினா காலை புரிய ம் க்க வான். வ
ன் வ ம ா ன்கின் ான்.

அவா சிய வாதம்

66 . அவா சிய மாத சா லா ாரு ின்மே அ ி வ ாமை
அவா சியம் ன் சா லார் ாரு ின்மே அ ி வ ந்த
அவா சியம் ன் சா லா சால டா ாரு மு டோ
அவா சிய க்கன் தன் சா மா மா க் கத சி தா ந்தே.

மா ியா ாரு கை ிய தன்மையை அ ிய யலா . தை தான்
அவா சியம் ன் . ாரு க ின் ம அ ி சன் அ ிய அதை சா க ா
வி க்கினா அவா சிய மன் சா லமா டார்க சா லா வி க்க மு யாத
ாரு ம் உ டோ. அ ருந்தா அ லவோ அவா சியமா ம். ரு நோக்கி
அவா சிய தை த வமாகக் கா டவன் கின் தே முர கின் .

66 . ம ர மன் ரை த சா லா ம ரந்தான் வசிக்க
ம ர தின் விக ம லாம் வை த ி வ ிந்த வ ணம்
ம ர சா சா ல மா டா தாதலா அவா சி யம்மாம்
ம ரந்தான் ம ர சா லா சால ம் சால டாதாம்.

உதாரண தி : னி பு ன் சா லைக்கே ட ம் அ ாரு ின் தன்மை
ர உணர கின் . னா அதன் மு தன்மையை அதனா அனு வி த சுவை
ன் தை அ யே மு யா . னவே ரு வகையி அந்த னி பு ன் சா
அவா சியமாக ம் வே ருவித தி ாரு தரும் சா லாக ம் ருக் ம். அதாவ
ரு சா ரு ாரு ின் தன்மையி ரு தியை வி க்க ம் ம
மு தன்மையுடைய மு மையாக வி க் ம் ல தாக ம் ருக்கலாம்.

6 . வைய வார் தைக் க லாம் வா சிய மி லை யாகி
ா யை தாம் உரைக்கின் ார்க ாவர் த ல தார்
ம யை தான் ம் சா லா உணர் ம்வே ாத வே ம்
வைய வ க் லோ வனுமா ாயி னானே.

லகி அமைந்த வார் தைக அனை ம் ிக் ம் ாரு மி லை
அவை வ ம் சா கே ன் ா லக தவர் ம் அனை ம் ா யா ம்.

கம க ம் உ மையை உரைக்கமா டா அ ி ம் மா டதேயா ம். னவே
உலக கம கே ா ந்த அவா சிய வாதியானவன் முர நி கின் ான்.

ின்ன வாதம்

6 . ண ணி வேடே யன்னி ய மு வி ா ம்
உணர் வா கா சி யாதி உயிரின் வே மா ம்
ண ணி தன்மை யன் ிக் வ ம் ிரி மா ம்
உணர்ந்திடா யிரி னி ம் ரோவ ிக் ணியு மன் ாம்.

னி ணம் வே அந்தக் ண தையுடைய ாரு வே ர ம்
தாடர்டே லை ன்னும் ின்ன வாத தா வையிர ம் வ வே ாக ருந் ின்பு
ர ம் ன் சேர்ந்ததாகக் கா வே ம். உயர் ான டன் கா சி முதலிய
ன்ம ண க ன்மாவை வி ிரிந் வே ட திலிரு தாக ம் அமையும்
ண க ாரு ின் ய பு ன் ம க்க வதா ண க வே ட தி
சேர்ந் ம் ிரிந் ம் சய வதா ம். னவே உயிரிட தி அசேதன ண க
ரு தா ம் ார் தா தனக்கேயுரிய ண தோ ரு ாரு ம் உலகி
லை ன் ாகி வி ம்.

6 . மயக்கமே ச ம் ர்வ மாம் ந்த கார ண க
உயிர் ரி ணாம மின் ி ியு டோ க்க ம் வ ம்
கயக்கமி நிலையி ாகிக் கய திடைக் க டோ ாலாம்
விய பு தவ தி னா ன் வ வே ன் ாரே .

ாரு வே அதன் தன்மை வே ன் சா வார்க ானா உயிரினுடைய
வித முய சியுமின் ி ச ம் மயக்கம் சை டோ ான் வினைக்க கான
காரண க ந கி விட ந்தமோ வடோ லா கிண ிலி ட க லை டோ கலக்க
மி லாத நிலையி ன்மா ருக் ம். அ யனி தவம் முதலியவ ா வத
ன்ன ருக்கின் .

6 . உடம் ினு உயிரை டோ ால ண ணி யான்டோ டான்
வி ம் க்க ட டே வே ன வி ம் லா ம்
சடம்புரிந் உரைவே ாக ாரு ம்வே ாம் ன் ானே
மடந்தை மா தன் ா ம் மக லா ாரு மு டோ.

உடலி ருக் ம் உயிரை டோ ண க ம் அவ வ யுடைய ாரு ம்
தனி தனியாக ிரிந் வி ம் ன் தைக் க ருந்தா அவை தனி தனியானவை ன்னும்
வாதம் புடையதா ம் நம்முடைய அ ியா ய ா சா ல வி ணமும்
அதையுடைய ாரு ம் வே டோ ால தோன் ினா ம் அவை ன்டே யா ம். சா லை
ம ம் வை ாரு கா டா நாம் ம் ம கை மடந்தை மா ன் ரு
ாரு ிக் ம் சா க க் தனி தனியே ாரு ருக்க வே ம். அ
லையே தனா ணம் ணி வை ன்டே ிரிக்க மு யாதவை ன் தாம்.

அ ின்ன வாதம்

6 . தி தா ம் ன்டே த வம் ன் வே ம்
வி தக நாவி னாரி ண ணி விக ம் வே டார்
ி தன்தன் உணர் ச கை சுக க்கம் ி ம் ன் ா
த வ மா ியும் மா ம் வ ந்தான் ா தாமே.

னி அ நோக்கினா ம் ாரு ின் த வம் ிரிக்க மு யாத ன்டே யா ம்
ன் சாதிக்கின் மேதாவிக ணம் வே ாரு வே ன் வே ா டை கா
ர ம் ன்டே ன்னும் அவர ிரி ணரா த வ தா வ தியக்காரன் அவன்
அ ி சய அவன் சுக க்கம் அனை ம் ன் ாகி ிரிக்க யலா டோ ம் அந்தத
த வ நோக்கினா ம் வ டே ன் லா டோ ம்.

6 . ன் ன ரை ான் கே ா னுணர் சா நான் ம் வே டா
ன் னி ன் மின் ாம் உ வனி ன் மன் ாம்
ன் ிடா நான் ம் வே ிராந்தி யன் ரைக் ம் ோ
நின் வை ிராந்தி யாக நிலை விக ம லாம்.

வ யிர் மா யிர் ன வே ா லை அனை ம் ன்ே னக் கின் வன் அதைக் கே டவன் அதை ம் அி அவன் ிய சா க கிய வை நான் ம் வே ானவைய ல ன்ே னி சான்னவன் கே டவன் அி சா கிய வே ா ன் ி ன் ா ம் ன் ாரு ம். வ ி டையான முர ாடா ம். வை தனி தனி யானவை ன் ா ின்னமி லை ன்ே ன் வாதம் ிந் ோ ம். னவே ந்நான் ம் தனியானவைதான். னா ருவகை மயக்கமானவை ன அவர்க ா டா வே ட அந்த நான் ம் நிலை ட தா ம்.

6 6. ன் ன உரை த மே கோ டன் ச மே வோ
நின் தோ ர க்கா நின் தன் ாரு மு க்கி
ன் ன் மே கோ தன் சா ல ிந் மா தி யோ
நின் வ க்கம் சேர்ந்தான் ந ி ி ி தின்மை யாலே.

அனை ம் ன்ே ன் வாதிக க சியான த க மு வி மே கோ கலை க்கா அதை உ தி த தர்மானி தா கா ய மே கோ க அனை ம் வணாகி அவர் ியவையே அவர்க டன் மா மு க்கா ம் தி னின் ி தனி நின் முன்பு ிய அனை ம் ின்னம் ன் வன் அடைந்த நிலையை வான்.

6 . ன் ன உரைக் ம் லை வான் ன் ன் ன்
நின் லோ வானோ தி ம் வ ம தே
அன் னி ன் ன் ா ம் மனி அ ிய ான்தான்
ன் ன உரை திய மன் கா லோவே.

அனை ம் ன்ே ன்னும் அ ின்ன வாதியின் லைக் க வனும் அனை ம் ின்னமே ன் ான லைக் க வனும் ன் டவர்கே . அவர்க ா ம் வ ிய மு ம் ன்ே யோ ம். அ லை அவர்க ருவரும் வ வே ானவர்க அவர்க ா உரைக்க ட வ ம் மா டவை வே வே ானவை ன் ா அ ின்னவாதியின் கா கை லா ோ ம். ன்ே ன் ா ின்னவாதியின் ினா யன் ன்ன ன் மி லை ன் தாம்.

6 . ன் ன ரைக் ம் மாரி த வயி கா ம்
தின் ிடா ம ணை சோ தே யே சி ம்
ன் ிடா ர ரைக் ம் ன்னை ோ ார்க்கி லாம்
ன் ன உரைக் ம் வாயே உன்ம த சரித மா தே.

அனை ம் ன்ே ன் ரைக் ம் அ ின்னவாதியானவன் மை த வயி முதலியவ ினின் ம் கி வே ட தி ச வதேன் சி தா ிதி கிடைக் ம் ம ணை தின்னாம சோ ை தே அ கிடைக்கவி லை ன் ா சியா வருந்தி வதேன் லாம் ன் ானா வ ம் வ ம் ன் வ ை லாம் ார்க் ம் ோ ரு நோக்கி அ ின்னம் ரு நோக்கி ின்னமா ம். அதைவி அ ின்னமே ன் சாதி த மயக்கமா ம்.

வே

6 . வி மதி ணிலா ம ண க க ின்
உ ணிலா நரக ரு ோல ம்
க கடந் தா ா காயம் ோல ம்
ணிலாக் காய உயிரும் ன் னி .

ண நர் நிை ந்த ம அக க ி தனி தனியே தோன் ம் சந்திரனை
ே ால ம் வாரு ா திர தினு ே ருக் ம் வ ிடம் அதாவ காயம் ே ால ம்
உயிர்க லவாக தோன் ினா சந்திரனை ே ா காய தை ே ா ரே மா
தான் லவாக தோன் கி ன் ினா

6 . சாயைக் தன்மைதான் ம் தே ா
யுந ல ிவின் ன் மாதிக
காய உயிர்க க் க ம் தி
யும் அன் ி ன் ா வ ரை.

சந்திர ிம் ம் லா அக க ி ம் வே ா ன் ி தோன் வ ே ா உடலி
உயிரும் மா ா ன் ி அதாவ யு அ ி முதலியவ ி வி தியாசமி லாம ன்
ன் ம் முதலியவ ி ம் லா உயிர்க ம ம் சமமாக ருக் மானா ிய
மே கோ ாருந் ம். மா வதா அந்த உவமைக புடையவை ய ல.

6 . கார் ம்பும் கட ம் தமையா
ர் ம்புணர் வாதிக ா தவா
நர் ம் நின் ம்மதி சாயையின்
ர் ம்புவ த கன மன் ி .

நர்க்கட க ி தோன் ம் தாக் த க ா நர்த ம்பும் ே ா நரி தோன் ம்
சந்திர ிம் மும் அசையும். அ ே ா தோ ரு த ய தன்மையா ானம் முதலிய
புக ருசில ட க ி ாருந்தியும் ாருந்தாம ம் ே ாகலாம். நர்
அசைவா சந்திரனுடைய உருவம் நரி அசைந்தா ம் வி ணி உ சந்திரனுக்
வித அசை ம் தோன் ா ன் ா

6 . ன் ன் ம் உயிர்க்கல யாக்கைய
ன் திந்த ரை யா வரும்
முன் ச பு ணிய ாவ மு தத
ின் ி த த மி லையே.

ந்த மே கோ ா ன் ன் க உட க்கே உயிருக் அ ல ன் தை
க்கா கின் . அ யாயின் வாரு உயிரும் மு ி விமி ச த பு ணிய
ா க ின் யன்கை ி ி த த ன் லா ே ா ம்.

6 . வாரி மேன்மதி நி வ சாயைதான்
நரின் ந த லையே நின்னுரை
ரும் ருயிர் நி உடம்புயிர்
ே ர ந ிண மாகி ிை ததே.

நர் உ கட தி மேலே வி ணிலிருக்கின் சந்திரன் நிலை திருக்க நரி
தோன் ம் உருவமும் அ யே ந கா ருக் ம் ன் ா உன்னுடைய அ ின்ன
வாத தின் ரமா மன் நிலை திருக்க வாரு உடலி மு அவன சாயையும்
மை யா ருக்க வே ம். அ ன் ி ரமா ம சாயை ன்னும் உயிர் ிய உட
ிண மாவதா உன த வம் ிை டதா ம்.

6 . ந் ம் சாயையும் ே ாலி ர யிர்
நின் ன க லம் நி ம் கா
அன் ியும் சாயைே ா லாம் ர யிர்
நின் டாகி ம் நின் தி லையே.

சந்திரனையும் நரி தோன் ம் அதனனுடைய சாயலையும் ோன் ர
உயிர்கை க்க டதி லை. அ யே ர உயிர்க நி மானா உன அ ின்ன
வாதம் உன மே கோ நிலைக்கா .

6 . கட க டந் தா ா காயம தாயவா
உடம்பு உடம்புதோ ாம் உயிர் ன் னி
கடந்த கர்ந் ிக் காய நிலைக் மா
உடம்பு டைந் ி யும் உயிர் நி தாம்.

அ வாரு ட தி ம் காயம் ரு ோ ரு உயிரே லா
உட க ி ம் ருக்கின் ன் ா . ரு டம் உடைந்தா அதன் காயம்
நிலை திருக்கின் . டம் அ ிகின் அ ோ உடம்பு ிந்தா ம் உயிர்
ருக்கவே ம் ன் ா ம். அ லையே

6 6. ட ம் ட மின் ி ருந்தம
ிட தி னும்கவி னுக்கிய ா தோ
உடம்பு ம்உடம் ின் ி யிருந்த
விட தி னும்உயிர் திட வே மே.

ட தி ம் அதன் வ ி பு க ி ம் காய தின் தன்மை ரேமாதிரியாக
ருக்கின் . அ ோ உடம் ி ம் ம ட க ி ம் உயிரான ரவி நி க
வே ம். அ லையே

6 . உடம் ி னோ ம் உயிர் தா ி லா உயிர்
உடம் ின் உ மை உணர்ந்தி ம் அ தா ி
அட க ம் லாவ ி ருயிர்
தாடர்ந் நின் மை சா வ தன் காலோ.

உடலி ருக் ம் உயிரான தன அ ிவா லா உடலி தான் ரு தை
உணர் ம் உயிரின் அ ிவா ச ம் வ ி டாத ம லா ட க ி ம்
சேர்ந் ன் ா அதை க் வ அதாவ அ ிவ

6 . உடம்பு தானுயிர் ோய ம் உ டனி
நடந்த ன்னுரை ால விரோதியாம்
உடம்பு தன்ன வாயுடன் நின் ின்
வி ம் யிர் ன் வ ந்ததே.

உடலான அ யோ மை ந் ோக உயிர் ம ம் நி மானா அ ின்ன
வாதியாகிய உன்னா சா ல வ புடையதா ம். அ க் காண மு யவி லையே
உயிர் ந கிய உடலை தான் கா கி ோம் உட ந கிய உயிரைக் காணவி லை
உயிர் உடல சேர்ந்திருந் ந ம் தன்மையுடைய ன்கின் உலகின் நம் ிக்கை
உன அ ின்னவாத தா த மா கின் .

6 . த வம் வ தன் னி
தா வாமையை வி யிர் ன் தான்
சி தி ய வ ன்மையி சிந்தையான்
மு தி ய த முய வ தன் காலோ.

ஜவா மா ரமா மா ன் ர லை ர ம் ன்ே தான் ன் ம்
ஜவா மன் சன் அடையக் ய மி லை ன் ா ரு நோக்கி ாருந்தியும்
வே நோக்கி ாருந்தாம ம் உ தை ணாம மய கி லகி உ ரே
உயிர் தான் ன் ம் வ வ ன் தி லை ன் ம் வாதி தா தியானம் வ
முய ம் த வ ானிக ின் தவம் முதலிய முய சிக க் க் காரணம் ன்ன

6 . கா சியை மு திடா கா யிவ ை வி
சியா ன் னி அந்தக னுக்கிரு
மா சியாம் வையகம் ம னக் மான்
ா சியா ன் னி ர்விலக் வார்.

உலகிய க் மா டா ல வகைக ி ாரு க ின் நி திய அனி திய தன்மைகை ரை ம் தனை அ ிந் உணரா தன அனி திய கா கையி ி வாதமாக நின் அனை ம் ன்ே ன சாதி தா அ தன்மை ி விக் ருடனுக் ே ரிருே லகமா ம். ந யும் அ தகையவனே உன்னை யாரா தே ய ம் யலா ன் தாம்.

னிய வாதம்

6 . சு த னியம் த வம் ன் வன்
சு த னிய மாகி ம் நி கி ம்
சு த னியம் த வ ம லதாம்
சு த னியம் தான்முத ல லவோ.

அனை ம் னியமே ன் த வ தை ே சு வனுடைய வாத தின் ன்யமோ னிய ம லவோ லாம் னிய மன் த வம் நி கா . அ யாயின் னியம் ன் வன் முதலி லா ே ாகவே ம். அவனே லை யனி அவன் ம் னிய வாதம் கே ருக்க மு யும்.

6 . சான்ன னிய வாதியும் னியம்
முன்ன யி லதோ முன்னமு டாயதோ
முன்ன மி லத கன் மா ி தானிலை
ின்னை லத கே ிை யாயதே.

லாம் னியம் ன் னிய வாதியும் னியமாக வே ம். அ ம ம ல அவன் ிய னிய ாரு முன்னே ருந்ததோ முன்னே லை யனி அதை ி வே யதே லை முன்பு ருந் ி லா ே ானத சர்வ னியம் ன் வாதம் ாருந்தா .

6 . தோ ம் வத தாடர்ந் நிலை
ம் ாரு ின்நிக வாதலா
தோ ம் மா ந்தி னியம் ன் ி ன்
வா ரை தானி லை ம தே.

ன் தோன் வ ம் ி மை வ ம் கிய தோ மை க ாருை ி தாடர்ந் நிக ந் வருவதா ம். தைய ியா தோ மும் மை ம் லை. அனை ம் னியம் ன் ா நேரி கா ம் உலகிய நடைமுை க் மிக ம் முரணா ம்.

6 . டதி டம் ிந் தன் கோ ினை
வி மா தி தன் சா விரோதியா
க ட வா ிவை த ந ி கே ினி
ம லாமு யா ந ல வா ந ி.

தேன் நிை ந்த மலர் மாலைகை யணிந்த கிரணவேக வேந்தனே ட கை யும் மூன் தி ட கை யும் பு க்கணி தன கா கையையும் ி முர தன ே சே தனக் மா ாக அமைந்த த ந ிக வகை ம் னி ய நன் ன ியைக் கின்ே ன் கே ாயாக. த ந ிக : நி தியம் அனி தியம் அவா சியம் ின்னம் அ ின்னம் னியம் ன வகை ம்.

சியா வாதம்

6 . உ மை யி லத னி ரை யும் லை
உ மை யி லத னி ணர் ம் லை
உ மை யி லத னி ய னும் லை
உ மை யி லத மையும் லையே.

நிலைய ரு ாருை க் ிக் ம் ன்ை ிய சா ம் லை.
அ ாரு க் அ ி ம் லை. அதனா ம் யனும் ன் மி லை. அத
நிலை தன்மையும் உ டாவதி லை.

6 6. அ தி அன்வய தா லன் நி தமாம்
சி த மும் மா ி யும்திரி வின்மையான்
நி த மே வதி ரேக த னி தமாம்
சி த மும் மா ி யும்சிதை வ தலா .

நிலையான ரு ாரு க் நிலையான ண தினா அதை உணரும்
மனமும் அ ி த சா ம் மா டாம ோ ா ம் உ தியாக நிலை திருக் ம்.
அ ாருே மா ம் புடையதாக ரு தா அ ிய சிந்தனையும் சா ம்
மா வதா அ நிலைய தாகின் . தனா ரு ாருே நி சய
தன்மையையும் நி சயம தன்மையையும் ிருக்கின் ன் தை உணர வே ம்.

6 . அன்வ யம் வதி ரேகம் அனந்தம
தன்மை யா ாரு தானிக ம்
சான்னி க ந்தத னை சா ல லி லைய
தன்மை யா ாரு டானத வா சியம்.

ரு ாரு ந்த நி சய மா ம் ண க மு வ தா ம்.
தன்மையா உயிர் முதலிய ாரு க ய ம் நிலையை அதாவ
அ ாரு க ின் நி சய மா ட தன்மைகளை சா க ா விவரி க் யலா .
அ விவரிக்க யலாத அ வி அ கடந்த மா த க ாரு க ி
தோன் வதா உயிர் முதலிய ாரு க ரு நோக்கி சா லா வி க்க யலாத
நிலைகளை வை யா ம்.

6 . அன்வ யம் வதி ரேகம ாரு
சான்ன ந ல ி வி ய னாதியி
ின்ன மாதலி ின்னமு மாம் ாரு
அன்வ யம் வன் லாதிய வ ை சா .

உயிர் முதலாகிய அனை ாரு ிட ம் அந்தந்த ாரு க க் ிரிய
ய பு தன்மைக ம் ம வ ின் தாடர் ா அமைந்த மா தன்மைக ம்
ருந்தா ம் அ விரு வகைக ி நன் ாகிய அ ி முதலியவ ின் ின்னமாக ரு தா
அந்த நோக்கி ின்னமாக க ம். னி உயிர் முதலிய ாரு க அவ ின்
அன்வய ணம் வி ாவ ணம் வ ல த முதலியவ ை க்கே ி ர்க்
உரை ாயாக.

6 . மா ி னின் ின் வ னு நி ந
ி ய ம்உணர் அன்வயம்
மா ி னின் வ லி லாமையா
வே மையுணர் வாம் வதி ரேகமே.

உயிரின உ மையான ய பு அதாவ அன்வய ணம் யா தனி சம்சார தி
ருக் ம் ோ ா ம் வ நி ம் ோ ா ம் ந கா உடன் நி ம் மிக சி ந்த
லை ி தாடர்ந் ம் ானம் முதலியவைக உயிரின் அன்வய ணமா ம்.

சம்சார வா வி ம ம் ருந் வ கால நி லா ந கி வி ம் மா ட
தன்மைக ான விரு பு வ புக அதாவ ராக வே க வே ட வதிரேக
ண க ா ம்.

. அன்வ யம் வதி ரேக தை யாக்கலாம்
ன்ன வை ி ாதியை யாக்கலா
ான்னி ன ாரு நி அதன் யன்
ன்ன தான்ை யான் த மாக் மே.

ான் தன் தன்மையி மா டாம ருந் வே உருவ க ாக மா கி .
வ ய வ கியாக ம் வ கி ச கிலியாக ம் மா கி . ந்த மா ம் அதன் மா ம்
தன்மையா ம். னா மா ினா ம் தன ய ான நி ம் ணம் வ ிலிருந்
மா ா . அ ோ உயிர் தன அன்வய ணமாகிய ானம் முதலியவைகஉ மா ட
தன்மைக தோன் வத க்காரணமாகி நா வகை கதிக ி நி கின் அ
நின் ா ம் தன ய பு தன்மையி மா ம் வதி லை.

. ன் ம் க் ணமும் ாரு ம் தம்மு
ன்ை ன் வி ிரிட தின் க ம்
சன் நின் ன க ட ி யாமையா
ன் மாம் ாரு ோ ண கஉ .

னவே ாரு ம் அத ரிய ய பு தன்மையும் ன்ை வி ன் ிரிந்
வே ட க ி க்கால ம் ருந்ததி லை. ருந்ததாகக் க ட மி லை.
கையா உயிர் முதலிய ாரு க ின் ய ான ானாதி ண க ிரி த கியலா
அ ின்னமா ம்.

. அசேத ன திடை சேதன மின்மையும்
சேத ன தி அசேதன மின்மையும்
மூர் திய மூர் தி யான் ன்மையும்
ததி லாதவ னிய ச ினேன்.

அ ிவ அசேதன ாரு க ி சேதன தன்மையும் சேதன ாரு க ி
அசேதன தன்மையும் உருவ ாரு க ி உருவம் ாரு க ின் தன்மையும்
லாததா அந்த அ வி னியமா ம் ன் ம் கின்ே ன்.

. சான்ன விக மும் ரு ாரு
தன்மை யி லை வன்முத லா மா
ின்மை யி லி ம ம்மை யிவ ின்மே
சான்ன கமும் சா வாம்.

நி தியம் முதலாகக் ட அ வகை மா ட தன்மைக ம் ரே ாரு ி
உ தை உ ணர்ந்தா தலைவன் முதலாகிய ட க ம் உலகமுை
முதலாகிய மூன் தி ட க ம் ாருந்தி நி ம். ந்த அ வகை தன்மைக ம் ரு
ாரு கே உரியவை ன் ிவ உ மையா ம். த மே ம் ை வனா
ட க நய கை ார் ோம்.

வே

. உ மைந லின்மை யு மை ன்மையும் உரைக் கா ணாமை
உ மைந லின்மை யு மை ன்மையோ ரைக் கா ணாமை
ந ணிய மூன் மாக நய க மே மான் ி
க ி னன்ன ய க கடாவி த நய க வேந்தே.

வேந்தனே ரு பும் ரு ின்மையும் ரு பு ரு ின்மையும் உரைக்
காணாமை ரு பு உரைக் காணாமை ரு ின்மை உரைக் காணாமை ரு பு

ரு ரின்மை உரை காணாமை கிய ந்த த கி ன ம் ை யும் ரு
ாரு ரிட தே ாரு தி ார் த நன்மையா ம். தனி தனியாகக் கருதினா தநயம்
அதாவ மி யாநயமா ம்.

. உ டன ட த கே லையா முருவ மின்கே
உ டன ட வான்கே யாமிந்த லக ம லாம்
உ டன ட த கே யி லை மா ன் னன்னி
வ கோதை யாவா மக ரிலா ருவ மன்கே ா.

நிலையான ன டத கே நிலைய தன்மை லா கே ானா லக
மு ம் நிலையான அ ாருகே ருக்க மு யும் உ ன் ாரு க் லை
ன் தன்மை வா அமையு மனி மலர் அணிந்த அ கிய மனைவி யன் வ அவ
கணவனுக் மக ாக கமு யாத லவா மனைவி ன் உ ன ம் மக ன்
லை ன ம் கி ரு ாரு க்கே அ தி நா தி ன்னும் ர ம் ாருந் ம்

6. அ தியா ம் மன் ா உல கலாம் அடைய வாமோ
வை ததன் னிட த தாமோ ம ந்தக் ம் மன் ா
வை ததன் னிட த தன்னின் ம மிலாமை யாலே
ந தியு முடை தன் ாகி உலகந ம் மாமே.

ரு டமான நிலையான ன் ா அ உலக ம ம் நிை திருக்க
ய மோ அ லை அ வைக்க ட ட தி உ ன் ா அந்த
ட தி ம ம் உ தா ம். ம ட க ரி ராததா ட தை வை
நோக் ம் கே ா லாததா நா தியா ம். வா ாரு கா வி லை ன் ா
உலகம் மு ம் டம் ரு தாக அமைந் வி ம். தனா வாரு ாரு ம்
தன் ாரு தன் டம் தன் காலம் தன் ாவம் வ ா அ தியாக ம் ரி ாரு ரி
டம் ரி காலம் வ ா நா தியா ம்.

. வ வலாமை யு டே வ வன்ன லா ம்
வ வலாமை யின்கே வ விலாமை யாலே
ா வா விசேட மின் ரி கே ாம் ாரு கே ான ரின்னை
விதிவிலக் கிலாமை யாலே னிய மா ம் வேந்தே.

ந்த ாருை ன் நம்மா சு க்கா ட ட ரு ாரு க் அ
ன் சு ட டவே ாரு ரின் தன்மையும் ருக் மானா ாரு அ ாரு
ன் தன்மையா வே தி அ ரிய ய ம் ரு ாரு க் வே ாரு ரின்
தன்மை லாதிரு தா தான் அ ன சு கின்கே ாம். வாரு
ாரு க் ம் சாதாரண தன்மைக டன் சி பு ணமும் லையே ாரு க
கே ா ம். அ க் க ட ரி உ ன் ம் லை ன் ம் யலா
னியமா ம்.

. அ தியா அ தி சவன் அ ரிவினா அ ரிவன் ன்னி
அ திமா ாய லாக் ண தையும் அடைய ரின்
அ தியாம் கந் தோன் ரி சவனை நா தி யன்னும்
தி க மே ம் ாரு ரிடை யிருந்த வாகே .

உயிரான நிலை திரு தா ம் ானம் முதலிய ண க ரினா ம்
அக் ண க க் க் ணியாகிய நிலை த ாரு ா ம் ன் ா அந்த நிலை த
ாரு க் மா ாகிய அதாவ நிலைய ானம ாரு க ரின் தன்மைக லாம்
நிலை த ாரு ரிட தி லாமையா அந்நிலையி அ ாரு லாததா ம்.
னவே உயிர் நா தி ன் ம் ாரு ம். வா வகை கிக ம் ரு
ாரு ரி ாருந் வதாக அமையும்.

. உ மையும் ன்மை தானும் ரு ாரு டன்மை யா ம்
வ மையை சா ம் மூன் ாம் கம வி ர
க ாருை ர் சா சாலாமையை ரிய கா ம்
தி ணியோ டவா சி ய தின் ச ிவினை ச பு மூன் ம்.

னவே ரு பு ன்மை ன்னும் ர மே ரு ாரு ின் தன்மையா ம்.
மூன் ாவதான ரு ின்மையை ரே சமய தி லாம். வா ரு பு ன்மையா
காண கின் ாரு கை ரே சா லா வி க்க யலாமையா சா லாணாமை
ன ம் நான்காவதா ம். மே ம் ரு பு ன்மை ரு ின்மை அ தி நா தி
அ தி நா தி ம் மூன் டன் முை யாக சா லாணாமை ன் தை தனி தனியே
சேர் ார்க் ம் ோ ரே ாரு ி ந்த ம் அமையும்.

. ச ிய க மே ம் வ க்க தோ ம் ச ம்
ரை த வ லாம் வகா ர தோ டான் ி
த ி த நய க ாக த மா ம் தன்னை யாக் ம்
ம ட உணர்ந்த ோ தின் வ னை விை க் ம் வேந்தே.

வரை ிய த கிக ன்னும் தன்மைக ம் வாரு
ாரு க் ம் ாருந்தி அமைவதா ம். வா ாரு தி ார் தை தவிர் ரு
ாரு க் ரு தன்மை தான் உ ன ார் தா ாரு க ின் உ மை ய பு
வ ி டா மா த நயமாகி அதாவ மி யா நயமாகி த மா ச ி வியை
ருக் ம் உ தை உ வா உணர்ந்தா வ னை அ ிக் ம்.

. அனாதிமி சோத ய தா அ ி மி ச த மாகிக்
கனாவினும் ம ம்மை காணார் ான்மையாம் காலம் வந்தா
வினாவி ம யுணர்ந்த வ ின் ந்த ந விசோதி தன்னா
அனாதிமி சுவச ம தா அடையும் சம்ம தம் வேந்தே.

மி யா வ கர்ம உதய தா ோ ம் ானம் மய கிக் கிட தா கனவி ட
உ மையை உணர மு யா கிட வர்க ம் உரிய காலம் வரும் ோ ான்மை
தன்மை தோன் ம் ோ கே அ ிந் அதனா தோன் ிய ான ியி அனாதியாக
நின் மி யா வம் அட கி நி க ான்மை தன்மை உயிருடன் ாருந்தி நி ம்.

. கோடா கோ சாகர தி ிந் நின்
தலாம் ச ய வ ல மி ச த க தன்னை
அ ியவே சார்ந்த கோடா கோ மே அந்த மூ தம்
ியமே ிதியை சோதி சாம்வ ண மாரு வ க் ம்.

உயிர் தன்மையை வ ி டாம மை க் ம் கை ச ய வ ல
மி தியா வ கர்ம தை அதன் உயர்ந்த ந்த காலமாகிய கோடா கோ கட
கால க் ரு மு ர் தம் முன்னதாக அதனுடைய வே ந்த நிலைகை க்
க க் ம் டை த ான ி அதை தான் விசோதி ன் ோம். அ ல
நிலைகை யுடைய .

. நின் க திதியைக் க டம் கணந் தா ம் ந ியி ச யா
ந்தமும் நா தோரு க க கா ி த ோ தே
வந் டன் க ம் தய ந வினை திதி சுருக்கா
அந்தமு தம் சன் ந்த விசோதிய தகன் ின்னை.

வா மி யா வ தின் ை ந்த ந்த நிலைகை வாரு சமய தி ம்
க டம் க டமாக சித ச நா தோரு மி யா வ கர்ம க ின்
ந்தகாரணமாகிய ரிணாமம் ந ம் ோ உயிருடன் சேர்ந்த பு ணிய ா கர்ம க ின்
நிலையை த ர் தி ரு மு ர் த நேர தி அந்த விசோதியின் வே நிலைக ி
ன் ான தேசனால தி ந கி வி ம். அ ோ

. கணந் தா ம் அனந்த மா ம் ணமுடை விசோதி தோன் ா
கணந் தா ம் க கின் வினை திதி சுருக்கிக் கா டா
கணந் தா ம் ய னந்தம் ந வினை ாக மே ா
கணந் தா ம் அ வி க ம் தவினை ாகம் வ க் ம்.

வாரு கணமும் கணக்க ான்மை தன்மை ாருந்திய ராயோக்யதால தி ன்னும் ான ி விசோதி தோன் ி கணந்தோ ம் ி க் ம் ா கர்ம க ின் நிலையை த ர் தியும் உடனுக் டன் பு ணிய கர்ம தின் நிலையை உயர் தியும் அதே சமய தி ா கர்ம கை அ யோ அ ி வி ம்.

. வகை ய த தாய விதன் ின்வந் தத ம தம்
அ வகை ய தை ச யா அந்தமு த தி ன கக்
க வை ச வினைக் க் காலன் ோ ாலபு வாணி தோன் ி
ச விமி ிதியி னோ ாக தை சிதைக் நின்ோ .

த யன்தர தக்க ராயோக்கியதா ரிணாம தை தாடர்ந் வந்த அத ரவர் தி கரண ல தி யும் முன் சான்ன அதே யன்கை அ ி ரு மு ர் த நேர தி ந கிவிட ன் தை தரும் வினைக க் யமன் ோ ான் அ ர்வ கரண ல தி ரிணாமம் தோன் ி ரு மு ர் தம் ருந் நன்மைய ா வினைக ின் ரு ினை சிதைக் ம்.

6. விதியினிக் கே தோ ணந்தச கம தை ச யா
புதியவாம் விதியின் ாகந் திதியைமுன் ோ ாலக் கா டா
தர லன்க ாை யந்தபு வாணி ந க
அதிசயம் ல ம் ச யும் அணிய விசோதி தோன் ா.

முை யாக ணநிக்கே தோ ச கிரமண தை ச புதிய பு ணிய வினைக ின் திதி அனு ாக நிலையை உயர் திக் கா ம ந்த அ வகை யன்கை க்கிய அ ர்வ கரண ரிணாமமான ந க ம் அ ன்மாவின் அதிசய ண க ல வ ி ம் ச யும் அநிவர் திகரண மன்னும் ான ி தோன் ம்.

. ந்தசந் த தை சார்ந்த நா வகை ய தை யாக்கா
ன் லா வினைக் க் க ட மோக டம் ரு ச யா
நின் டன் ண த சே நிக்கேவந் தன்னை யாக்கா
ன் ிய வினைக கன் ம் ணந்தச கம தை ச யா.

பு ணிய ா மன்னும் ருவகை வினைக ம் ந்த தையும் நிலையையும் சேர்ந்த நா வகை யன்கை அதாவ ா வினைக ச வ தையும் உதிர் ை யும் பு ணிய வினைக ந்த தையும் உதய தையும் அ ி அ பு ணிய வினைக் உயர் நிலையையும் ா க லம தா நிலையையும் கா ண தி அமரந் தா ண க த ர்வை உ டாக்கி அ ரிணாம தா ோ ம் வினைக த ர்வத கான ான்மை தன்மை ல ம்.

. அணிய கரணம் ின்னை அந்தரக் கரணம் ச யா
விதியந்தக் கோடா கோ மூ தமே க முன் னின்
தனைவி ந வ அந்த மூ தமா நிடேதி தன்க
வினையினைக் க மே ம் அந்தர வ ியை சயயா.

அந்த அநிவிரு திகரண மான தன காலமாகிய ரு மு ர் த நேர தி ி அந்தரக் கரண விசோதியை க்கி முை யாக மி தியா கர்ம தின் உயர் திதி கால தை ம திம கால நிலையாக்கி மே ம் அதையும் க நிலையாகிய ரு மு ர் த நேர தி த ி உயிரிட அக்கர்ம தை க ம் மே ம் க்கி ம ஜோதியை ிர ச .

. வ ியின்மே மி ச த தின் வம்மையை தன்மை ச யா
வ ியின்க மி ச மலாம் விர ி ய ந்த ச யாே ா தி
அ வில ானம் கா சி அக்கண த ந்த வ ா
வ ியின்மே நின் ட க டமுன் ாகி வ ம்.

ன்ம வ ியின மே திமி நின் மி யாகர்ம தின் தாக்க தை ி க திமிலிருந் அதே கர்ம கை வரிசையாக வி க்க ச தே ா அ வ ந ானமும் ந கா சியும் அக்கண திலேயே உமிரி நின் தா க் கா ருந்த மி யா வமான முன் க ாகி ியும்.

. திரிமி தரை த ே ா தி திரிவித மாகி வ ம்
வரகை ே ா மி ச சம்மா மி ச சம்ம த மாகி
விரகினா வ ந்த முன்ே ா அனந்தானு ந்தி நான்காம்
திரையினை அவி தான் மா ாம் தி கட கரையைக் கா ம்.

வர ன்னும் தானிய தை யந்திர தி அரைக் ம் ே ா வர அரிசி க ி ன்னும் முன் தரமாக வி வ ே ா ம் மி யா வம் சம்யக் மி யா வம் சம்யக் வம் ன முன் ாகி முை வி ம் முன் ினுடன் அனந்தானு ந்தி ரோத மான மாயா லோ மன்னும் கா ய சம்சார சாகர அலைகை அட க ச தவன் ி வி ன்னும் வன்மை மிக்க கடலின் கரையைக் கா ான்.

. மி ச த க யே ம் விரகினா உவச மி
உ ச தின் நின் வரன் உ சம சம் தி
மி ச த க ந்த முத வியா ார ந கா
வ ச தை வினைக காக்கி அந்தமு த நி ம்.

வகை ட மி யா கர்ம க ம் முை யாக அட கி நி க சம்ய வம் ன்னும் மலையு சியிருந்த வர புரு ன் உ சம சம்யக்திரு ன வான். அ ே ா மி யா கர்ம கை சய ட மு யாத அ ச ச ரு மு ர் த கால அ ம் அந்த நிலை ந க் ம்.

. உ சம கால ே ார் அனந்தானு ந்தி தோன் ி
தமா சாத சம்மா தி யா ண தை ய ம்
உ சம கால தின் ின் முன் தான் தய மாத
ச தமா மி ச சம்மா மி சில தன்மை தானாம்.

அந்நிலையி அதாவ ரு மு ர் த தி அனந்தானு ந்தி க ாய க நான்கி தேனு மான் தோன் ிவி மானா சம்யக் வம் ன்னும் மலையு சியிலிருந் பு வி க் ய நிலையு டா ம். சா ாதன ண தான தை அ ிக்கவ ல அந்த நிலையி ரு மு ர் தம் நிலை தா அ மி யா வ கர்மம் உதய தி வந்தா மி யா நிலையும் மி யா வம் சம்யக் வ மி யா வமும் சம்யக் வ கர்மம் தோன் ினா சம்ய வமும் நிலை வி ம்.

. வேதகம் உதி த ே ா தின் ம யுணர் வோ கா சிக்
யா மோர் ம தா ியும் த வினைக தம்மை
ே ாதியும் கா சி தானும் ரணை சன் நின்
காதமே தகமுன் னேை க் கா சிகா யிகம தாமே.

சம்யக் வ கர்மம் உதய தி வரு கால உ மையை உணரக் ய ம யுணர் க் ம் ந கா சிக் ம் வித டை ம் தோன் ாம ா கர்ம கை க் க க்கவ ல அவை யிர ம் மு மையடைந் நிலை நி ம். அ தான் முன்ே சா ல ட வகை கா ய கர்ம கை க் க க் ம். அ நிலை நின் சம்யக் வம் ாயிக சம்யக் வம் ன ம்.

உ சம வேதக ாயிக சம்யக் வம் ன்னும் மூன் நிலைமைக ம் நான்காம்
ண தானம் முத வா ாருந்தி நி ம் ன் தை னி அ ியலாம்.

. அடக்கமி லானை யாதி நா வர்க் மூன் மா ம்
உடை திடா வச மி ார் நா வருக் ச மி தா
க தவ ர வர்க் காகி கே ன்க ணாய தா ம்
தடக்கைமா வேந்தே யன் ான் த வ தவ வேந்தன்.

உயிர் முதலாகிய ாரு க ின் த வ தை உணர்ந்தவனும் தவவேந்தனுமாகிய அரி சந்திர முனிவர் கிரணவேகனை நோக்கி ாிய திக்கையையுடைய யானைக் அரசனே கே : அடக்கமிலான் ன ம் அசம்யதன் ம ம் தேசசம்யதன் ிரம தன் அ ிரம தன் ன ம் நான் நிலைக ி ாருந்தியவர்க உ சம வேதக ாயிகம் ன ம் மூன் சம்ய வக ி தேனும் ன் ி ாருந் வார்க . வர்க ி வினைகளை ிக்கா உ சம ரேணியி முய வர்க அதாவ அ ர்வ அனுவிரு தி சும சாம்ராய உ சாந்தக ாயம் ன்னும் நான் ண தான தவர்க க் உ சம சம்யக் வம் ன்ே யா ம். க ரேணியி ி வினைகளை க் க த ண தான தவர்க் அதாவ அ ர்வ அனுவிரு தி சம சாம்ராய ணக ாய சயோகி கேவலி அயோகி கேவலி கியோர்க் வினைக்கே னா ாயிக சம்யக் வம் நிலைக் ம் ன் ான்.

. கா சியும் அ ி ம் ன்ன கதிர் ம் ா ியும் வன்
சிசா க்கம் தா கி புரிந் த தியான வா ா
வே கைவே ர க் காதி வினைகளை வன் ோ தி
சிமு லக மா ம் அரசம ிமோ ன் ான்.

வேந்தனே வா ந கா சியும் ந ானமும் ரு கே ிர ம் ா ிகளை புலன்க ி ச லா அவ ின் லை அடக்கி வன் ருமைக் ாிய உயர் க்க களை தரும சுக்கில தியான க ன்னும் வா ினா சை ன்னும் சம்சார வேரினை அ ன்ம ண களை சிதைக் ம் காதி கர்ம ை வ ி க டா மு லக சியும் வசமா ம் ன முனிவரன் அரு ினான்.

6. மாதவன் மலர்ந்த வா மை மணிவி க் க ி மைய
தியாம் அந்த காரம் அகன் தன் ன ி கா சி
திய வகையி ோன் உல ிலா ாருளை க்க டான்
த மான் ிலாமைக் கே விய வன் ன் சான்னான்.

மாமுனிவன் ிய வா மையாகிய மணி வி க்கின் ியா மி யா வம் முதலாகிய கார் ரு அகன் தன உ மை ய ாகிய ந ானமும் கா சியும் ரு கே உதிக்க உ தி ாரு க ான உயிர் முதலியவ ின் உ மை தன்மையை உணர்ந்தான். ரு மும் லாத உயர் நிலை த க் காரணமாகிய தவ தை ச வேன் அதாவ ேன் ன மு ச தான் கிரணவேகன்.

. விரிதிரை வந் தோன் வ ம் வந் யரம் வேலை
திரிபுவ ன தின் லை திமிர்க நா கதிக சை
ாிபுாி வடவை ன் ம் த மா ா ி நின் ி
உரை யனும் தோணி சி தி தன க் ம் ன் ான்.

மே ம் ந்த சம்சாரம் ரு ரு கட ி ம் ம் அதன் ே ரலைக கா ந் ன் மே அதி கலக் ம் ரு வ ம் ம் மூ லக தின் லை அதன் கரையா ம். நான் கதிக அதி அமைந் த க சை தான் அதி தோன் ம் வடவைக்கன நம ன் ம் அதி உ ர தின த க வா மைந்த ந்த ி விக்கடலிலிருந் கரையே வா த தான் ம்மாமுனிவனுடைய அரு ரையாகிய

ட அதை யன் தி யணம் ச தா வடாகிய ருநகர தி கா நம்மை சேர்க் ம் ன சிந்தி தான் கிரணவேகன்.

. ோ கமும் ாரு ம் லாம் மேகமும் திரையும் ோ ம்
சோகமும் யரு மாக் ம் தா கட சு மா ம்
நாகமும் நிலமும் ா நாலைந் நா ி வே ாம்
யோகியா வினையை வ வன் ை வ ன் ரை ச தானே.

மே ம் நான் அனு விக் ம் சுகமும் அத க் காரணமான ச வ க ம் வி ணக மேகமும் கட அலையும் ோ வன சார்ந் சு மாகிய கட யர தையும் ன் தையுமே தரும். வி லக வா வையும் ம லக சியை ா ம் அவை மிக்க ை ந்த நா க ிலேயே ந கி வி ம். னவே முனிபு கவனே நான் மாமுனிவனாகி தவ தை மே கா வினைகளை வ வேன் ன வே னான்.

. அருந்தவம் தானம் சலம் அ ிவன சி பு நான் ம்
திருந்திய ண தி னார்க் சேதிக் வதி யா ம்
அருந்தவம் அரி சலம் வ தா கி தானம்
ாருந்திந சி ோ டான் ி புரவல ச க ன் ான்.

அரசனே : கரிய தவமும் நா வகை தான க ம் உயர் க்க க ம் ை வனுக் ய ம் சி புக ம் கிய வை நான் ம் நிை ந்த ான்மையா ர்க க் அமைந்த முக்தி ந ிக ா ம். மே ம் அவ அரிய தவமான கரியதா ம். னவே நம்மா க தக்க தான கை ந லோர்க்க ி உயர் க்க க ி ாருந்தி ை வனை ய உ தி தன்மையோ தி வாயாக ன முனிவன் ினான்.

. அரு ிய மூன் ம் ன்க வினைய வ ிந் வ டை
தரு மனி அரிய வந்த தவ தினா யனு மி லை
அரியவ தவ தி னன் ி ி ினைக் கடக் கா ணாதே
அரு ிய தன் கா ன்ன அருந்தவன் அமைக ன் ான்.

அதைக்கே ட வேந்தன் முனிபு கவரே ந க அரு ச த நான்கி தவ தை நக்கி ம வை மூன்றை யும் மே கா டா அவை ன வினைகளை ி வ தரும் ன் ா நக்க ட தவ தா ம் யன் யா மி லை. அ தவமிய ா ி ினை ி த கியலா ன் ா தவ தை வி ம தை மே கா ன அரு ிய காரணம் ன் ன் வினவினான். அவன உ தியை உணர்ந்த முனிவர் தவ தை மே கா வாயாக ன் ார்.

. ச கய தரு க ச வா ச ரவை ய
கா கைக வ க தே ந் ட கிடைக் கா ய னார்க
வ க ி யானை வேந்தன் விதியாம் திருவை மேவ
அ கவன் உமி ட தம் லம் ோ ல வானார்.

மிக சருக்கினுடைய யானைக் தலைவனாகிய கிரணவேகன் வை மே கா ம் மா கரிய மு க் வந்ததா ச கய மன் ோன் கரிய க கை யும் சிவந்த வாயினையும் ச கை யும் அ லையும் கா கைகை தா க யலா ம லிடையும் உடைய கா நிகர் ம கையர் அ வேந்தனா மன் உமி ட தாம் ல தை ோ அவனுக் தோன் ினார்க .

. ருமணி மு யும் தோ ம் டமும் ை யும் ம்
அருமணி ரம் தர்மம் அ கதம் சன்ன வரம்
அருவிலை ம் வி ட அரசனா முனிய ட
ரிசனம் ோ ல சாயை ந் ோ வ ந்த வன்ே .

ரிய மணிக ை க்க ட மணிமு ந ி டம் டலம் தோ
அ கிய அணிக மு மாலைக தோ வ ை வ ிமாலை மலர் மாலைக
டாடைக கிய அனை ம் அரசனா வ நக்க டன. அவை மன்னன
ச தி கா ான ணியா ர்கள ோ சி ி ந் கிடந்தன.

. ந்த மாகி நலம் ன் ந் தனைய சி
மந்திர த க சா லி வ கையா வா ம லை
அந்தரக் கரணம் சிந்தைக் க வ ி யு ை ய தாக
ந்தியம் சி வ ந்த வை ோ ந்த வேகம்.

கருநி மே திர ரு உரு ா ோன் கரு த மயிர் திரளை
மூலமந்திர கள உ சரி த வ ணம் மன்னன் தன கைக ாலேயே கள கின் கால
அந்தக்கரண க ரு நிலை ய தி தியான தி ாருந்தி நி க ா ி வ ியாகிய
புலன்க லாம் கா ந்த வை ோ அட கின.

. த னைக் கோ ி தா ி தரு தின் வ ிய னாகி
வி ட கா ரவ க வ ய ரிசையை வன் வ ரன்
மு டம் ரைந்தோ டான் ி முனிமை யி னிய னாகி
த ி முகிலி ச ம் சாரண தன்மை ான்.

மனம் சா சய க ா வரும் டை கள வ நக்கி அதாவ
அவ ை ருமுக தி அ கள வனா ரச ரி தி சா ன ம்
மூன் காரவ கள வி க மையாக்கி தா லைகள தவிர் வன் நின்
வரனாகிய வேந்தன் ந் ா ிக மூன் அந்தக்கரண க தலை கைகா க ன்னும்
தையும் வ ை ரைந் மு ட மன் ர் தன் வய தி முனிவருக் ரிய
தன்மையி நிகர வனாகி நர் மேக தை ோ வி ணிலே ச லக் ய சாரண
தன்மையை தினான்.

. திரிவித யோ தா கி திரிவதோர் சிகரி ோல
மருவிய கா கை ந கா மாதவர் மரு ச வான்
கரியர சதனை ோலக் கா சனக் கையை சேர்ந்தா
அரியி ோல அருந்தவன் ருந்த நா ா .

வயி மன னி கிய மூன் கால க ி புரியும் யோக கள மு
நகரும் மலை ோல க்க க ி க்கின் ி ம முனிவர்க வியக் ம்
வ ணம் வனாகி வி கிய அம்மாமுனிவன் ரு நா யானைக ின் அரசனை
ோ கா சனமாலை ன்னும் ர்வதக் கையி சன் அடைந்தான். அ கே
மிக்க ம் சி க தை ோ அருந்தவனாகிய கிரண வேகன் த கினான்.

6. ரிமூ கி யனைய கா கை யசோதரை யில வா மே
திரிகின் தனைய கா கை சிரிதரை யோ ம் சம் ான்
விரிகின் கையின் ாடம் ம தவன் தன்னை வா தி
ரிகின் வினைய ராகி ை வன் ா ருந்தகாலை.

த யிலே புடம் ோ ட ோன் ய க்க கள மே கா யசோதரை
வியாரும் ி மிக்க வா வாயி நட ோன் மா ாத சாரி திர தை
சதரை ர்யா கனையும் சம் ான் க நிை ந் கா சன கையி
த கியிருக் ம் உயர் தவ தோனாகிய கிரண வேகன் முனிவரை தரிசி அவரை
ோ ி தி வினை ந க வரா அவர் அருகி ருந்த ோ அவர்கள
நோக்கி முனிவர் கின் ார்.

. விதியினா கதிக நான்கின் மேவிநின் ார்க தம்மு
மதியினா ரிய நரார் மக்க ா வந் தோன் ி
விதியினா தானம் சை ம தவம் ச வ டைக்
கதிகை க் கடந் ச வார் காரிகை யார்க ச லார்.

உலகி சு அசு ரிணாம தா க்க ட வினைக ின் கதிக நான்கி
உ ன் நின் ஜவன்க ி ரு சில தம உயர் ான வன்மையா மேலான ண தை
தியவர்க மக்க ி வி தி க ாக ி ந்தவர்க முை
ந லவர்க்க ி த தானம் ை வன் சி பு ம தவம் முதலியவ ை புரிந்
நா வகை ி புக்கை க் கடந் வ வர். ர் அ ி ி முக்தி தார்.

. ந்திரன் தேவி மார்க் ம் ை மை ச முை மை யி லை
ை ந் தா மக ிராவார் ாவ தா ரிய நரார்
மைந்தரை ாமை ா ந்திட மா ணி
அந்தர தனைய ன் ந் தா கதி ந வார்க .

ந்திரன் மனைவியாக ருந்தா ம் ை மை நிலைக் ரியவ ை ச
உயரும் நிலையி லை ை ம் ான் வை ய கை யணிந்த மக ிர் தம் ரும் ா தா
மக்கை ா மல யராக ம் மக்கை ா அவர்கை தா
ருந் ய ர த ம் தன் கணவனுக் வே மனைவியாகி அதனா அவதியு த ம்
ோ வி ண யர தா த க க்கமைந்த அந்த ி ை யும் ந்
தா ி தினும் வர்.

. விரதச ல த ராகி தான ம தவர்க் ச
அருகனை சரண மு கி ன் வர் சி பு ச
கருதிந கணவ ே ம் க புடை மக ிர் ந்த
உருவ தின் ந கிக் க தம தேவ ராவார்.

மே ம் ந் அ விரத கை உயர் தவ தோர்க் கார தானம ி
அருக ருமானை வ ி ச ரமே க ின் ாத கை ோ ம் க புடை
மக ிர் ி பு ந க க லோக தி உயர்ந்த தேவர்க ாக ி ார்க .

. மாதவம் தா கி வைய யரா வந் தோன் ி
த மான் ின் ி வ ம் வர் தைய லார்க
நதியா நோ வந்தர் நவிர் ி பு ந கிக்
காதிக்க ணரிந் வ ம் கால தா அடைதிர் ன் ான்.

க ந்த ம லகி டவராக ி ந் ருந்தவ தை மே கா
விரு பு வ பு ந கியவரா வ ம் ே ை யும் வர். ந க ம் முை யாக
விரதம் மே கா நோ வருகின் ர்க . தலின் கால ோக்கி காதி வினைகை
வன் முக்தியையும் வர் ன் ான்.

. ம் ன்ன தடக்கை மாவை யர் ச நரகம் புக்க
ம் ல கட க லாம் அவலமு ரிதி ோந்
மேம் ட லாத வ லா வில கினும் சு ன் ம ம்
ாம் தா தலை வ கி ாவிதான் ரிண மி தான்.

ை யுடைய ோன் ந ட வலிமைமிக்க திக்கையையுடைய அசனிகோட
மன்னும் யானை ன்பு ம் க க் கான் கோ ி ாம் ாகிய ா ிதானும் ந்
மூன் ாவ நரக தி வி ந் கட காலம் நரக வேதனையை அடைந் ோ
ரு மலை ாம் ாக ி ந் மேலே ிய மலைக் கையி உ ன் கிடந்தான்.

. ருவரும் யம் க்கே ட அ தின ராகி ோக
ரியவன் கையை சேர ி யயி ில க அ காந்
ரி ய வி ி க்காணா ை வனை ி த ோ தி
அருக வன் ரை ம ா அ சியர் அதனைக் க டார்.

முன்ே தரிவி தவா : வியரிருவரும் முனிவர் உரை த அ ரையை க் கா ணிந் ந க மாமுனிவரும் கைக் சன் ார். அக்கணமே உ ே கிடந்த மலை ாம் ான மிக்க சின டன் தன கா ய க தோன் ம் க க ி த ா ி க்க முனிவனை ியி . அவர் அருகா ன் ார். முனிவர ரலை ோ க் கா ருந்த வியர் கே அக் கா ய கா சியைக் க டனர்.

. வ வ யிர் ச ி வி ி தன உமி ந் வ
அக டமும் சிலிர் அ காந்த அர க் அ சா நாதன்
கம்திர டனைய தோை ியா ோ தின்
முகம்க டார் முனிவ னோ மூவரும் வி க டார்.

ச ி வ அன கக் ம் க கை வி ி வ ரு மு ச ிந் வ மை க அனை ம் வ ியே தரியும் சிலிர் வாை ி ந்த மலை ாம் ி சி ி ம் அ சா அ வியர்க கம் ோன் ரு த தோ கை ிவி விக்க முயன் ோ முனிவர முகம் ம மே தரிந்த விடாம முயன் வர்க ருவரையும் அரவம் சேர் வி கிய .

. அருக்கனை சனி ச வாயோ அர தான் வி கி ே ோ
அருக்கவே கன்தன் னோடே ரியா கனைக தம்மை
நருக்கிஅ வரவம் கா நின் தம் ம ம்மை தம்மே
ருக்கிய மன த ராகி உடம்புவி ரு சன் ார்.

ரியனுடன் சனி ச வா கிய மூன்ை யும் ரு கே வி கிய ரா வை ோ கிரண வேக முனிவருடன் ரு வியரையும் ரு சேர அந்த அரவம் வி ம் ோ லையா யா தாரு சலனமுமின் ி உடலை வி ன் ாக வே ி வியை அடைந்தார்க .

. ாவி டன் மேலோர் கோ ம் ணி திலா மன தினார் ோ க்
காவி டக தரே கட ிசைக் கைமா
ே ர் விமான தின்க முனிஅ க ிர னானான்
த தை புரையும் மாதர் தேவர்க் திலத மானார்.

அந்த ா ியாகிய கா ய ாம் ின் ா வைரம் ம் கா ாம மு ந்த அம்மூவரு கிரணவேக முனிவர் கா ி டக தி ருசக ிரை ன்னும் விமான தி தினா கட கால யு யுடைய அமரர் தலைவனாகி ரவி ர ன் ன்னும் யர் டார். ம ருவரும் அதே க தி சாராரண தேவர்க க்கிடையே சி ந்த தேவர்க ாயினர்.

6. ம விலாக் ண தி னார்ே ா வானவ ராக மாயாக்
க வினா ாந்த ோகி நரகநான் காவ த தி
அ தோ ர ட ரையாம் புகையுயர்ந் த ந் வ ம்
அ தோ ர ட ரைவி உயர்ந்ததோர் உடம்பு ான்.

மாசும வ க்க நிலைக ி உயர்ந்தவர்க ான அம்மூவரும் தேவர்க ாக தோன் மலை ாம் ாகிக் கிடந்த ச தியகோடன் வைர ாவனையா மரி நான்காவ நரக தி வி ந் அ திர யோசனை உயரம் ம் ி ம ம் வி தக்க அ திர டரை வி உயரமு நரக உடலை ான்.

. அ தி க்க மி லை ன் ம் தனை ந்
ம தி கி லை கே ம் ன் மதி தி வர்தம்
தி தினே ய ி ந் கா மின் தக்கதி ி வி ய சி
ம தைந அ தோ டான் ி வா நர் வைய தரே.

உலக மக்கடே திலிருந் உயர் அ தைக் கா ம் உயர்ந்த லை ா தைக் கா ம் கா ய மி லை ன் தை ந்த வரலா ின் மூலம் உணர்ந் ந்நா வரின் தன்மையினா அ ிந் கா க . தக்கதி ா தை ி அ தை ாருந்தி வா வராக.

வே

. மன்னனும் தேவியும் ை ய மைந்தனும்
ன்னவ ராயினார் னிய கேவ ச
சன்னியிலி ருந்தஅ ச ய சந்திரன்
தன்வர ரை ன்கே தரண வேன் னன்.

தரணேந்திரனே : மன்னன் சிம்மசேனனும் அவன் தேவி ராமத தையும் அவர் தம் ை ய மகன் ரண சந்திரனும் வா கா ி ட க தேவர்க ானார்க . அ மிக ம் சி ந்த உ ிம உ ிம கிரை வேயக தி அகமிந்திர தேவனாக ருக் ம் சிம்மசேன மன்னனின் மூ த மகன் சிம்ம சந்திரன் ம ம் மிமி வந் ி ந்த வரலா ை க் கின்டே ன் கே ன தி யா தேவன் ினான்.

மன்னனும் தேவியும் மைந்தனும் சுவர்க்கம் புக்க சருக்கம் மு .